

Redakcja Zawadzka 1. — Telefony 138-28, 182-48, 102-28. — Administracja Piotrkowska 11. — Telefon 102-29. Redaktor i jego zastępca przyjmują od godziny 1 do 2 po południu.

Warunki prenumeraty:
PRENUMERATA miesięczna z odbieraniem numerów w administracji „Echa” 2 zł. 10 gr.
 Odbieranie do domów 40 gr.
 Od dnia 1 stycznia 1931 r. prenumerata zamiejscowa z przesyłką pocztową wynosi 2 zł. 50 gr. mies. lub 7 zł. kwart. (przy opłacie 3-goty).
 Prenumerata zagraniczna 4 zł. 50 gr.
 Artykuły nadesłane bez oznaczenia honorarium uważane są za bezpłatne. Rekopisów zarówno użytych jak i odrzuconych redakcja nie zwraca.

Echo

M.
R. P.
w

Rok VII, Nr. 254.

Łódź, czwartek 17 września 1931 r.

Ceny ogłoszeń:
 Przed tekstem t. i. 1-a strona 40 gr. za w. m/m i lam. strona 5 lam.; w. skłacie 40 gr.; nekrologi 25 gr.; swy. tezasne 15 gr.; strona 10 lamów. drobne 12 gr. za wyraz; dla poszukujących pracy 10 gr.; najmniejsze ogłoszenie 1.20 zł.; dla bezrobotn. 1 zł. Ogłoszenia dwukolorowe o 50 proc. drożej; ogłoszenia zagraniczne i trójkolorowe o 100 proc. drożej.
 Za termin druku administracja nie odpowiada. — P. K. O. Nr. 68009.

Zgon kardynała.

Kardynał Francesco Rogonosi, prefekt najwyższego Sadu Apostolskiego, zmarł na zapalenie płuc. Liczba kardynałów spadła do 56.

Nowe trzęsienie ziemi w Japonii. Olbrzymie straty i ofiary w ludziach.

Tokio, 17 września (Od wł. kor.) — Silne trzęsienie ziemi spowodowało wielkie szkody w miastach Tokio i Jokohamie oraz w mniejszych miastach prowincjonalnych. Linie telefoniczne i telegraficzne zostały zerwane. Już z pierwszych

wiadomości można ustalić, że trzęsienie, to spowodowało olbrzymie straty materialne i pociągnęło wiele ofiar w ludziach. W okolicach dotkniętych nie szczęściem wybuchła szalona panika wśród ludności.

Prowokacje na granicy polsko-niemieckiej. Demonstracyjny śpiew stahlhelmowców.

Katowice, 17 września (Od wł. kor.) Granica polsko-niemiecka na Śląsku jest ostatnio widownią prowokacji antypolskich urządzanych przez niemieckie organizacje półwojskowe. Wczoraj przed południem na szosie w

południu granicy zatrzymały się dwa ciężarowe samochody z których wysiadło stu umundurowanych stahlhelmowców. Wobec

polich strażników granicznych odśpiewali oni pieśń zaczynającą się od słów „Siegreich wolen wir Polen schlagen!“. Demonstracja ta trwała przeszło pół godziny, a przyglądali się jej ze

stoickim spokojem niemieccy policjanci.

Gandhi na Konferencji Okrągłego Stołu.

W poniedziałek rozpoczęła się w Londynie konferencja przedstawicieli Indyi, w której bierze udział słynny wódz nacjonalistów hinduskich Mahatma Gandhi. Za stołem na prezydjalnym siedzi lord Sankey, na prawo od niego Gandhi (x), dalej Pandit Malwina, na lewo od lorda Senkeya, lord Peel i Sir Samuel Hoare.

Pociąg wpadł na autobus.

Dwie osoby zabite — dwie ranne.

Cieszyn, 17 września (Od wł. kor.) Na linii kolejowej Morawska Ostrawa — Cieszyn w miejscowości Szonów wydarzył się

straszny wypadek. Pociąg zderzył się z autobusem, który wleciał na tor.

znalazły śmierć na miejscu, dwie zaś ciężko ranne odwieziono do szpitala.

Autobus wleczony przeszło 70 metrów uleciał zupełnemu rozbitku. Dwie osoby

Władcy Luksemburgu na polowaniu w Polsce.

LWÓW, 18.9. Wielka Książęca para luksemburska, przyjechała do Osmolady, w powiecie dołębskim i poluje obok granicy czeskosłowackiej na Porętkach. Pobyt gości

potrwa tydzień, poczem wyjadą oni do Czechosłowacji

Nurmi w Polsce.

Do Warszawy przybył znakomity biegacz fiński Nurmi, który brał przed kilku dniami udział w biegu w Scharlotenburgu. Nurmi (w czarnym trykocie) pozostawił wszystkich zawodników daleko w tyle.

Oszust w roli przedstawiciela wydawnictwa.

Łódź, 17 września. Od dłuższego już czasu na terenie powiatów kaliskiego, piotrkowskiego, wieluńskiego i konińskiego pojawiał się elegan. młody mężczyzna, który legitymując się zaświadczeniami wydawnictwa warszawskiego „Wiedza o Polsce”, przedstawiał kolekcje wartościowych książek, a następnie brał zamówienia, każąc sobie płacić od 10 do 30 złotych a conto. Dzięki dobremu wyglądowi i wymowie otrzymywał moc zamówień, na poczet których, jak zdołano dotąd ustalić, po brał kilka tysięcy złotych. W dniu wczorajszym władze policyjne otrzymały nakaz aresztowania owego sprzedawcy, którym był znany i

kilkakrotnie już karany więzieniem afe-rzysta warszawski niejaki Leszek Korczak-Nowiński. Na mocy nakazu policja ujęła go w Końskich gdzie zabawił się wesoło w miejscowym hoteliku w towarzystwie kilku pań. Jak ustalone Nowiński nie będąc wcale pracownikiem wydawnictwa „Wiedza o Polsce” zdobył sobie kolekcję książek i operując podrobionymi legitymacjami grał przez pewien czas na terenie województwa białostockiego a ostatnio „zawitał” na teren woj. łódzkiego. Korczak-Nowińskiego osadzono w więzieniu do dyspozycji władz sądowniczych.

Przed otwarciem Teatru Narodowego w Warszawie. Dyr. Krzywoszewski angażuje artystów.

Warszawa, 17 września (Od wł. kor.) Wczoraj magistrat upoważnił prezydenta miasta do podpisania umowy z redaktorem „Świata”, Krzywoszewskim. Dyr. Krzywoszewski już wczoraj rozpoczął wstępne pertraktacje z aktorami. Idą one naogół pomyślnie, sezon jednakże rozpocznie się nieprędzej jak 1-go

października. Artysty opery pragną się ratować z ciężkiego opożenia postanowili przez jakiś czas występować w teatryku „Oul pro Quo” jako wykonawcy (we frakach) aryj i aryjek operowych.

Kolejarze u ministra Kühna. Niema mowy o podwyżce uposażeń.

Warszawa, 17.9. (od wł. kor.) Minister komunikacji inżynier Kühn przyjął delegację Związku Zawodowego Kolejarzy. Po zaznajomieniu się z postulatami związku minister oświadczył, że zdaje sobie sprawę

z trudnej sytuacji materialnej pracowników kolejowych w obecnych jednak warunkach gospodarczych uposażeń nie może poprawić. Inne postulaty minister obiecał zbadać.

Dalsze protesty marynarzy floty brytyjskiej. Owacje na cześć króla Jerzego. Poważne naruszenie dyscypliny — ale nie bunt.

Londyn, 17 września. Pierwszy lord admiralicji, Austin Chamberlain, oświadczył, że admiralicja zbadała sprawozdanie, otrzymane od komendanta floty atlantyckiej, dotyczące zajść, związanych z obniżeniem żołdu pewnej kategorii marynarzy.

„Rząd — dodał Chamberlain — upoważnił admiralicję do wystąpienia z wnioskami, mającymi na celu przychylnie rozpatrzenie spraw dotyczących materialnego położenia marynarzy, dotkniętych redukcją”. Przemówienie Chamberlaina spotkało się z oklaskami na ławach posłów Labour Party.

Londyn, 17 września. Flota atlantycka, odbywająca ćwiczenia u brzegów Szkocji obejmuje 40 jednostek bojowych o 15.000 załogi, w tym dwa największe dreadnoughty świata „Nelson” i „Rodney”.

Głównym powodem wrzenia była redukcja poborów starszych marynarzy z 4-ch na 3 szylingi dziennie. Londyn, 17 września. W związku z wypadkami na flocie atlantyckiej, stojącej obecnie w Cromarty-Firth, nie pozwolono nikomu wysiadać na ląd. Na okrętach panuje spokój, marynarze oczekują odpowiedzi admiralicji na ich zażalenia.

Szef sztabu floty kontradmirał Colvin, wziął wczoraj udział w naradzie w admiralicji, na której był obecny także pierwszy lord admiralicji sir Austen Chamberlain.

Dalej o sprawie tych zajść na okrętach wojennych donosi „Evening News” że po paradzie flagowej (oddanie honorów przy podnoszeniu flagi) rano załogi odmówiły podniesienia kotwicy. Marynarze wzniesli potrójny okrzyk na cześć króla; by zaznaczyć, że przez niesubordynację nie chcą być lojalni, wobec króla. Następnie posiadali na lańcuchy od kotwicy, by ich nie można było podnieść. Okrzyki na cześć króla wzniesiono na pierw na okręcie liniowym „Rodney” a potem na piętnastu innych okrętach. Marynarze przymusiłi najpierw łok, że okręty

nie wypłynęły na morze. Następnie nastąpiło „wolne od służby” wczoraj powtórzyło się to samo, po paradzie flagowej wzniesli marynarze okrzyk na cześć króla palacze odmówili: dała parę.

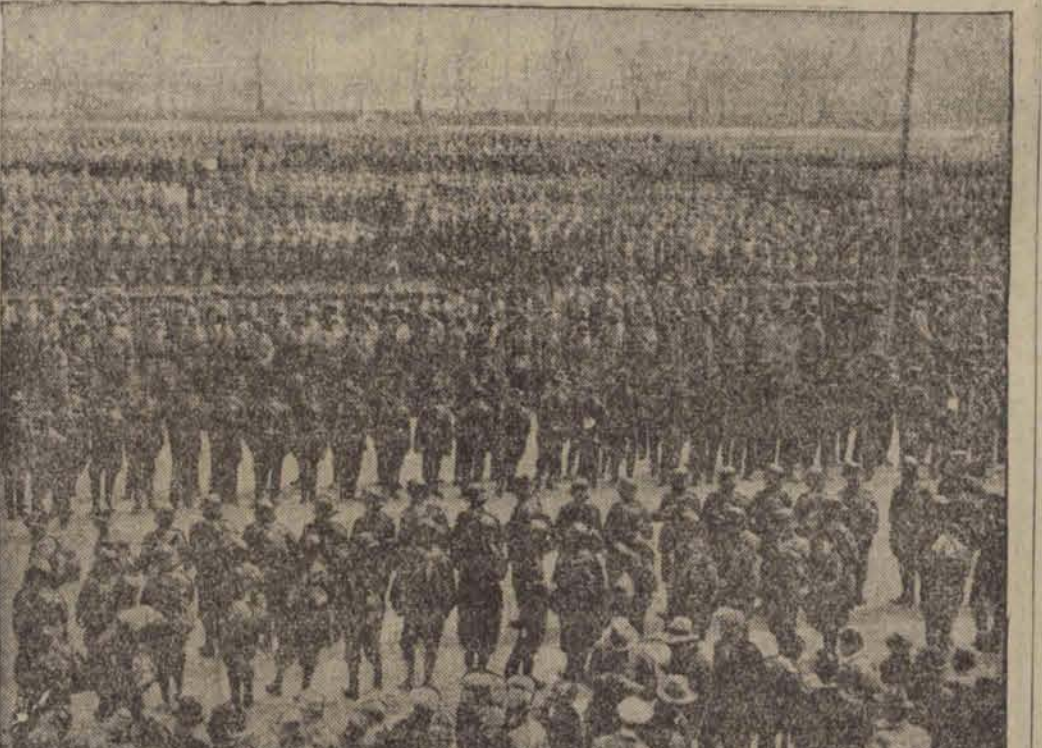
Załoga krawozwójnika „Norfolk” wysłała pismo do admiralicji, chociaż dowódcy wygłosili uspokajające przemówienia. Najbardziej oburzeni są marynarze żonać z powodu znacznej redukcji dodatków dla rodzin za czas swej nieobecności w portach.

Na okrętach angielskich w Chinach panuje również niezadowolenie z powodu obniżenia żołdu jednak nie było jeszcze na nich wypadku nieposłuszeństwa

PUCZ HEIMWEHRY.

Oryginalne zdjęcie z zamachu Stanu Heimwehry w Austrii: wojsko obsadza w nocy miasto Judenburg w Styrii, centrale zamachowców.

Pogotowie garnizonowe w Wiedniu na wiadomość o zamachu stanu w Styrii.

Memoriał związku lokatorów.

Warszawa, 17 września (Od wł. kor.) Związek Lokatorów i Sublokatorów wystąpił ponownie z postulatem obniżenia komornego i wstrzymania eksmisji mieszkanicwych do czasu poprawy sytuacji gospodarczej. Memoriał umotywowany postulatami ma być złożony premierowi Prystorowi w przyszłym tygodniu.

Napad terrorystów na plekarnię. Sprawca stanie przed sądem doraźnym.

Warszawa, 17 września (Od wł. kor.) W Falenicy z powodu strajku piekarzy doszło do starcia pomiędzy strajkującymi a właścicielami piekarni

sobników, którzy usiłowali zdemolować urządzenie i pobić właścicieli.

Na krzyk napadniętych nadbiegła policja i aresztowała jednego z terrorystów niejakiego Azyka Entmachera. Odpowiadać on będzie przed sądem do rążnym.

Samochód wpadł na dom. Zły manewr szofera.

Łódź, 17 września. W dniu dzisiejszym około godziny 7-ej rano na szosie Werskiej, w pobliżu ogrodu „Juljanów” samochód ciężarowy, zdążający z transportem towaru do Łodzi, chcąc wymiąć wóz, skręcił w bok tak niefortunnie że koła wpadły do ścieku, wskutek czego

go samochód przechylił się i uderzył w ścianę frontową domu mieszkalnego. Samochód, na szczęście, oprócz powierchowego uszkodzenia muru, poważniejszych szkód nie wyrządził. Po dwugodzinnej pracy samochód podniesiono, po czym ruszył on w dalszą drogę.

Wzruszająca scena w bramie. List matki do dobrych ludzi.

Łódź, 17 września. W dniu wczorajszym w godzinach wieczornych dozorca domu przy ul. Zawadzkiej 11, gdzie mieszczą się wydziały administracyjne Magistratu m. Łodzi — spostrzegł w ścianie

Wokół zebrał się tłum ciekawych, który z litością przyglądał się małym istotom, pozostawionym na łaskę losu dzieciom.

Przy starszej dziewczynce znalazł wzruszający list, w którym nieszczęśliwa matka podaje, że nie mogła dłużej spoglądać na nędzę i głód dzieci, że nie miała sumienia ich zgładzać ze świata, że pozostawiła je w gmachu Magistratu wierząc, że dobrzy ludzie zainteresują się sierotami.

Dzieci zainteresowała się narazie policja, która również wszczęła poszukiwania za matką.

dwójce śpiących dzieci.

Jedno z nich miało około roku, drugie około dwóch lat. W okolicy nikogo nie było, tak że od razu można było stwierdzić, że zostały one pozostawione przez matkę.

Przebudzone przez wezwanego posterunkowego — zaczęły płakać.

Czy port gdański zostanie otwarty dla polskich okrętów wojennych?

Gdańsk, 17 września (Od wł. kor.) Senat gdański jak wiadomo po wygaśnięciu umowy w sprawie port-attache (umowa pozwalająca na swobodne zawijanie okrętów polskich do portu gdańskiego) uchylił się od dalszego przedłużenia tej umowy.

monitory, stacjonujące w Pińsku i Mołlinie nie będą mogły dostać się Wisłą do portu gdańskiego na dorożne ćwiczenia artyleryjskie. Sprawa port-attache dla floty polskiej została podniesiona w nocie komisarza generalnego Strassburgera

do hrabiego Grąwiny i musi być załatwiona pomyślnie. Nastąpi to prawdopodobnie przed 19-ym września w którym to dniu Liga Narodów odbędzie dyskusję gdańską.

Morderstwo rabunkowe w Bydgoszczy. Udużona ofiara bandytów.

Z Bydgoszczy donoszą: Wczoraj po południu znaleziono w mieszkaniu przy ul. Świętojańskiej 17 zwłoki 56-letniej M. Hildebrand, utrzymującej się z wynajmowania pokojów. Zamordowana leżała w łóżku z ranami na głowie i silnie

zaciśniętym rącznikiem w ręku. Jak lekarze stwierdzili śmierć nastąpiła przez uduszenie Splondrowane mieszkanie świadczą o tle rabunkowym. Dochodzenia energicznie prowadzi policja.

W środę 16 września 1931 r. rozstał się z tym światem po krótkich i ciężkich cierpieniach w wieku 21 lat, nasz najukochańszy syn, brat, wnuk i siostrzeniec

S. Ż p.

JAN WIĘCKOWSKI

Wyprowadzenie drogich nam zwłok nastąpi dziś o godz. 3 po poł. z domu żałoby przy ul. Śródmiejskiej Nr. 10, na stary cmentarz katolicki na Dołach, o czym zawiadamia pogrążona w głębokim smutku

Rodzina

Pijak na stopniach wagonu. Kronika Pogotowia Ratunkowego.

Łódź, 17 września. Wczoraj w godzinach popołudniowych na Muł Łódź — Lutomiński wypadł z tramwaju odnosząc ogólne obrażenia ciała 29-letni Władysław Czarka, zamieszkały pod Lutomińskiem. Jak ustalono, Czarka będąc pijany, usiłował

W pobliżu wsi Stokł pod Łodzią, usiłowała pozabawić się życia przez wypicie większej dozy jedyni 23-letnia Weronika Klimczak, niewiadomego miejsca zamieszkania. Po udzieleniu pierwszej pomocy desperatkę przewieziono do szpitala.

usiąść na stopniach wagonu, przyczem straciwszy równowagę, wypadł na tor. Pomocy udzielił Czarcce pogotowie ratunkowe.

W dniu wczorajszym około godziny 3-ej po południu na torze tramwaj podmiejskich Łódź — Konstantynów, w pobliżu przystanku Srebrna, został najechany przez tramwaj „Jakoś” starszek. Zarzewiany lekarz pogotowia ratunkowego stwierdził u ofiary wypadku

około godziny 8-ej wieczorem w piwniarni przy ul. Rzgowskiej 58 wynikła bójka, w czasie której zostali poturbowani dotkliwie 37-letni Adam Lutoborski, tkacz, zamieszkały przy ul. Wólczańskiej 93 oraz brat jego 33-letni Józef Lutoborski, również tkacz, zam. przy ul. Pabjanickiej 1. Pomocy udzielił im pogotowie ratunkowe. Sprawców bójki pociągnięto do odpowiedzialności.

poważne okaleczenia głowy i po udzieleniu pierwszej pomocy przewieziono starszka do szpitala w Łodzi. Nieznajomym okazał się 65-letni Piotr Muraszek, niewiadomego miejsca zamieszkania. Stan Muraszka groźny.

ŻYCIE PABJANIC.

Biskupi Łódzcy u ks. Petrzyka w Pabjanicach.

(Po) W dniu wczorajszym o godz. 7.30 wieczorem przybyli do Pabjanic JE. Ks. Biskup dr. Tymieniecki i biskup sufragan Tomczak, którzy odwiedzili chorego ks. proboszcza parafii N.M.P. Leopolda Petrzyka.

wskutek nieszczęśliwego wypadku w Częstochowie złamał sobie lewą nogę i według orzeczenia lekarzy najdalej za 2 tygodnie będzie mógł już chodzić.

Ks. Petrzyk — jak już donosiliśmy —

Późnym wieczorem obaj dostojnicy kościelni odjechali autem do Łodzi.

Niesłuszne opłaty.

(Po) Zwróciła się do nas delegacja właścicieli samochodów i motocykli z zarzutami, iż Magistrat m. Pabjanic pobiera podatki od pojazdów mechanicznych, wbrew rozporządzeniu Ministerstwa. Po nieważ na wszelkie reklamacje Magistrat zupełnie nie reaguje i dopuszcza nawet do egzekucji z tego tytułu, cały szereg właścicieli samochodów i motocykli zwróciło się w tej sprawie do Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi.

Widocznie Magistrat m. Pabjanic w zły sposób interpretuje ustawę z dnia 3 lutego 1931 roku o państwowym funduszu drogowym (Dz. U. Nr. 16 poz. 81), w myśl której z dniem 1 kwietnia rb, zostały zniesione pobieranie opłat: myślniczych kopylkowych, podatku od pojazdów mechanicznych jako przedmiotów zbytku, wreszcie specjalnych opłat drogowych: a) od wszystkich pojazdów mechanicznych, b) od pojazdów konnych.

Zdarzenia i wypadki ubiegłej doby.

(—) Przybyły z Rosji do Nowego Jorku księźwiński współpracownik pism amerykańskich na podstawie rozmów ze Stalinem, że komunizm w Rosji zbliża się ku końcowi. W najbliższym okresie przewidziano jest przejście do zmienionego w swolsty sposób kapitalizmu prywatnego.

(—) We flocie angielskiej doszło do złamania dyscypliny wskutek obniżki żołdu. Kilku set marynarzy wyczyło dowódcom okrętów protesty przeciwko tej obniżce. Wskutek tych wypadków odwołano zostały manewry floty.

(—) Policja budapestzka zwróciła się do władz policyjnych zagranicznych z prośbą o aresztowanie Marcina Lejnika, który jest prawdopodobnym sprawcą zamachu na pociąg międzynarodowy w Białorabaju.

(—) Paderewski zwrócił się do Magistratu warszawskiego z propozycją ustawienia w stolicy pomnika plk. House'a, gorącego przyjaciela Polski, który naklonił Wilsona do wstawienia 13-ego punktu o Polsce niepodległej i zjednoczonej. Magistrat propozycję Paderewskiego przyjął.

(—) Rząd opracował szereg nowych projektów podatkowych. M. l. postanowiono zmniejszyć podatek obrotowy, podwyższyć opłaty stemplowe, podatek dochodowy o 15 proc. i wprowadzić opłatę od świadczeń szkolnych.

(—) Wczoraj po południu w Łódzkiej Filharmonii odbyła się akademja dla młodzieży szkolnej, urządzona przez Komitet Akademicki Tygodnia Gdańskiego Macierzy Szkolnej w Łodzi. Na produkcję złożyły się: prelekcja prof. Gawiła z Gdańska, ilustrowana przezoczami, część wokalna - muzyczna w wykonaniu akademików oraz jednokrotka p. t. „Niezłomni” w wykonaniu uczniów gimnazjum miejskiego im. J. Piłsudskiego.

Sprawa sądowa o figurki

Warszawa, 17.9. (Od wł. kor.) Wczoraj na stole sędziowskim 8-go wydziału Sądu Okręgowego znalazło się kilka figurek gurskich brązowych, wyobrażających marszałka Piłsudskiego.

Toczyła się bowiem sprawa o pogwałcenie prawa autorskiego. Pod tym zarzutem stanęli przed Sądem dwaj grauerzy: Karol Szurmak i Saturnin Rotmański. W charakterze oskarżyciela wystąpiła firma „Bronzomar”, która nabyła prawa autorskie od pewnego rzeźbiarza. Grauerzy Szurmak i Rotmański zrzecnię figurki te podrabiali. Szurmak został skazany na 200 zł. grzywny. Rotmańskiego uniewinniono.

Nieszczęśliwy przejazd przez tor.

(Po) W dniu wczorajszym w wylotu ul. Połtawskiego przez tor tramwajowy przejeżdżał wóz ciężarowy firmy „Prosa” w Pabjanicach, najadowany węglem. Podczas przejazdu jedno koło wozu uległo złamaniu, wskutek czego wóz zatarasował tor.

Tóż za wozem zdążył w kierunku Łodzi tramwaj pabjanicki, którego motorniści nie zdążyli zahamować a tramwaj cała się wjechał na wóz rozbijając go doszczętnie. Konia spłoszyły się i zerwały uprząż pokłusowały ul. Zamkową. Woźnica wyszedł z opresji bez szwanku.

KINO-DŹWIĘKOWE

MIMOZA

WIATR OD MORZA

W rolach głównych: Marja Malleka, Adam Brodzisz, Kazimierz Stępowski i Eugeniusz Bodo z udziałem Chóru Dana.

Początek seansów w dni powszednie o godz. 4-ej, w soboty, niedziele i święta o godz. 2-ej pp.

Ostatni seans o godzinie 9.15. Na pierwszy seans wszystkie miejsca po 60 groszy.

Następny program: „JEJ CHŁOPCZYK”.

Prywatne Pogotowie Lekarskie
Zielona 6. **12-333**
TELEFON:

Udziały doraźnej pomocy lekarskiej we wszelkich wypadkach nagłych o każdej porze dnia i nocy. Lekarska pomoc akuszeryjno-ginekologiczna.

Prąd wysokiej częstotliwości 1-3 milionów z promieniami radu (Metoda Zeileisa)

Dr. Med. **JAN POLAK**
6-go Sierpnia 22 tel. 164-21

Dr. med. **H. LUBICZ**
Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i moczołciowych.
Ul. Cegielniana Nr. 7. Tel. 141-32.
Według starej numeracji: ul. Cegielniana 43).
Przyjmuje 8-10, 12-2 i 5-8 w białym i święta 9-11 rano.
Dla pań oddzielna poczekalnia.

DOKTOR H. WOŁKOWSKI
Cegielniana 4, tel. 216-90
powrócił.
Specjalista chorób skórnych i wenerycznych. Elektroterapia. Leczenie lampą kwarcową.
Przyjmuje od godz. 8-2 i od 5-9. W niedziele i święta od 9 do 1 w poł.

Dr. med. **L. NITECKI**
z Krakowa otworzył ordynację.
Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i moczołciowych.
NAWROT 32, tel. 213-18
przyjmuje od 8-10 rano i od 4-8 wiecz.
Dla pań oddzielna poczekalnia.

Dr. med. **MICHAŁ LIPSKI**
Choroby skórne, weneryczne, moczołciowe
ul. Wschodnia Nr. 65
(Piotrkowska 46) tel. 203-51
powrócił
Przyjmuje od 2 do 5 i od 7 do 9 wiecz.
w dni świąteczne od 9-1.

Powrócił
Dr. C. RYDZEWSKI
Chor. skórne i weneryczne.
Przyjmuje od 7-9 wiecz., niedziele i święta od 10-12 z rana,
ul. Zamenhofska 6.

Dr. med. **Reicher**
Specjalista chorób skórnych i wenerycznych.
Leczenie diatermją. Elektroterapia.
ul. Południowa Nr. 28, tel. 201-93.
Przyjmuje od 8-11 rano i od 5-8 wiecz w niedziele od 9-1 p.p.
Dla niezamożnych ceny leczenia.

Dr. med. **Niewiażski**
ul. Andrzeja 5. Tel. 159-40.
Choroby skórne, weneryczne i moczołciowe.
Elektroterapia, diatermja i lampy kwarcowe.
Przyjmuje od 8-11 i od 5-9 po p.
W niedziele i święta od 9-1 przed poł.

Dr. HELLER
Specjalista chorób skórnych i wenerycznych.
UL. NAWROT Nr. 2. Tel. 179-89.
Przyjmuje do 10 rano i 4-8 wiecz.
W niedziele 11-2 po poł. Panie 4-5.
Dla niezamożnych CENY LECZNIC.

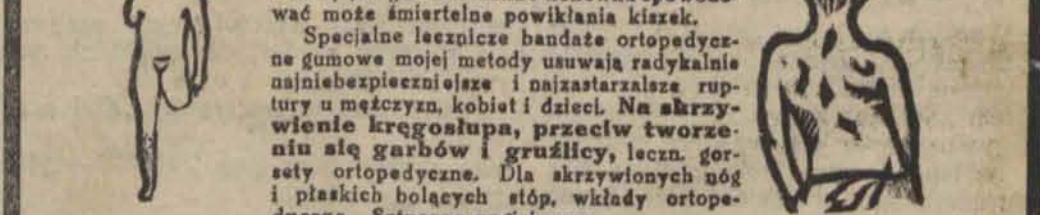
Dr. N. HALTRECHT
Choroby skórne i weneryczne.
Piotrkowska 10.
Telefon 245 21.
Przyjmuje od 8-11 rano, 1-3 pp. i od godz. 6-9 wiecz.
W niedziele i święta od 9-12 w poł.

Dr. med. **SOMMER**
powrócił
UL. 6. SIERPNIA 1. Tel. 220-26
chor. skórne weneryczne i koblące
Lampa kwarcowa.
Od 9-12 i 5-9 Odz. poczekalnia dla pań.
W niedz. od 10-1.

Dr. J. NADEL
Akuszerka choroby kobiece
godz. przyjęć od 3-5 i od 7-8 pp.
Pomorska Nr. 7. tel. 127-84.

Chorzy na ruptury i różne kalectwa!!!

Pomoc i skutek bez operacji.

RUPTURY, jako też kalectwa nie wolno zaniedbywać, gdyż skutki dla życia ludzkiego są bardzo niebezpieczne. Ruptura jest wielką jak głowa ludzka i konewka spowodować może śmiertelne powikłania kieszek. Specjalne lecznicze bandaż ortopedyczne gumowe mojej metody usuwają radykalnie najniebezpieczniejsze i najstarsze ruptury u mężczyzn, kobiet i dzieci. Na skrzywienie kręgosłupa, przeciw tworzeniu się garbów i grzbił, leczn. gorsety ortopedyczne. Dla skrzywionych nóg i płaskich bolących stóp, wkładki ortopedyczne. Sztuczne nogi i ręce.
Swiadcstwa pochwalne wystawili: prof. uniwersyt. Prof. Dr. R. Barącz prof. dr. J. Marischler, prof. dr. B. Kielanowski.
Spec. J. RAPAPORT ortoped. ze Lwowa,
Łódź, ul. WÓLCZAŃSKA nr. 10, front parter tel. 221-77
Przyjmuje od 9-1 i od 3-7.
UWAGA: Osobiste jawienie się chorych jest konieczne. Ubezpieczonych w Kasie Chorych m. Łodzi przyjmuję.
PODZIĘKOWANIE.
Ja niżej podpisany artysta kabaretowy cierpięciem od kilku lat na przepuklinę, która nie tylko nie pozwalała mi na wielkie niebezpieczeństwo lecz przekazała mi w mej pracy zawodowej. Dział dzięki wielkiemu specjalistcie W. Panu J. RAPAPORTOWI sam. w Łodzi, przy ul. Wólczańskiej 10 (front parter) jestem wolny od cierpienia przepuklinowego za co na tem miejscu składam publiczne podziękowanie!
(—) **HARRY HAROLD**
artysta kabaretowy obecnie Łódź Hotel Manteuffel.

Dr. med. **Z. RAKOWSKI**
CONSTANTYNOWSKA 9. Tel. 127-81.
Specjalista chorób uszu, nosa, gardła i płuc.
Przyjmuje od 12-2 i 5-7.
Od 10-11 i od 2-3 w Lecznicy, Zgierska 17.

Ogłoszenia drobne

POTRZEBNI chłopcy do sprzedaży gazet. Zgłaszać się na ul. Zgierska Nr. 46 (od 10 do 14).
PRZYBLAKAŁ SIĘ szpic. Do odebrania: ul. Piotrkowska 44. M. Podlecki.
ZAGINĘŁY książeczki udziałowe nr. 555 wydane przez Spółdz. Spoż. „Zgoda” w Zgierzu na imię Joachima Knyrewicza i nr. 561 Marji Miecznikowskiej nr. 2842 Józefa Knyrewicza.
STEFAN Kłabka ul. Gliniana 4, zgubił portfel z 30 zł. dowód osobisty i bezpłatny bilet kolejowy tygodniowy, wyd. w Łodzi.
STANISŁAW STOPCZYK zam. w Brzeziniach zgubił kartę powołania, wvd. w Brzeziniach.

Dr. med. **Różaner**
powrócił.
Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i moczołciowych
ELEKTROTERAPIA.
ul. Narutowicza 9, tel. 128-98. (Dzielnia)
Przyjmuje od 8-10 rano i od 5-8 po poł.
Oddzielna poczekalnia dla Pań.

PRZYBLAKAŁ się pies rasy wiczej z kagańcem i naszyjnikiem. Odebrać można Srebrzyńska 35, Mszczak Błesław.
LEKIE muzyki na skrzypcach, mandolinie i gitarze. Opłata niska. Zielona 23 m. 24 III p.
SAMOTNA pani poszukuje miejsca za gospodynią do samotnego pana lub samotnej. Ul. Podleśna nr. 2. Różnowa
POTRZEBNE natychmiast fortancerki i kelnerki na wyjazd. Windomość: Łódź, Zakatna 68 (dozorca wskazuje) w godzinach od 17-ej do 18-ej
ANNA Pszczoła ul. Pabjanicka Szosza 60, zgubiła legitymację zapomogową nr. 8981, wydana w Łodzi

Damska toaleta chłopca. Ofiara anormalnych upodobań.

Leonard Boyle, 16-letni chłopiec, zamieszkały w Londynie, miał jedno najgorętsze życzenie:

Być dziewczyną. ... Marzył o pięknych, barwnych, jedwabnych sukniach, drobne piądzę, które posadał, wydawał na kwiaty i kosmetyki, unikał towarzystwa rówieśników, aże czuł się njeswoj i wśród dziewcząt, które się z niego naśmiewały.

Wreszcie postanowił ostatecznie przedzierzgnąć się w dziewczynę.

W tym celu ukradł matce swej sumę około 500złoty, złoty pierścień i inne drobniactwa i ułotnił się z domu. Pojechał do Jersey, gdzie wynajął sobie mieszkanie, jako Ivy Dale.

Był już ubrany po kobiecemu i gospodyni jego nie podejrzewała że ma przed sobą chłopca. Aresztowano go w chwili, gdy jako dziewczyna bawił w basenie pływackim. Podczas rewizji, przeprowadzonej w jego mieszkaniu, znaleziono kilka kosztownych sukien elegancką bieżącą kobiecą, drogie perfumy i moc różnych kremów i past kosmetycznych, oraz taniej biżuterji.

Sąd skazał chłopca, który jest ofiarą swych niemożliwych upodobań, na trzy lata przymusowego pobytu w domu wychowawczym w Borstal.

Beztrouski rozgwar nad brzegiem Atlantyku. EUROPEJSKA PLAŻA MILJONERÓW. Przeciwnieństwo nędzy.

Biarritz, we wrześniu 1931 r.

Na skalnym wybrzeżu Atlantyku, w pobliżu granicy hiszpańskiej, zachwyca oko turysty swem precyzyjnym położeniem jedno z najpiękniejszych kąpielisk francuskich — Biarritz, słusznie przewane „królową plaż”.

Sezon w pełni i w luksusowych i wspaniałych hotelach — gdzie cena pokoju waha się od 250 franków (około 100 złotych) dziennie

wzwyż, niema ani jednego wolnego apartamentu.

Na ulicach, przed restauracjami, lokalami rozrywkowymi i hotelami roi się od setek błyszczących limuzyn prywatnych, bowiem prawie każdy z przybywających tutaj gości ma własne auto.

Tum barwny i niezwykle różnorodny. Amerykanie, Anglicy, Hiszpanie, Niemcy, Francuzi, zawszą dobiegają odgłosy najrozmaitszych języków świata — jedna wieża Babel!

Na każdym kroku — wytworność i elegancja w całym znaczeniu tego słowa. Sylwetka pięknej pani zmienia się w ciągu dnia kilkakrotnie, bowiem moda wymaga co kilka godzin odmiennego stroju. Dżentelmen nie pozostaje w tyle a każdy jego garnitur zachwyca piękną

linją, zdradzającą nożyce paryskiego lub londyńskiego krawca.

Pogody naogół dopisują i tylko od czasu do czasu wiatr od morza napędza chmury, które ku ogólnemu utrapieniu zmuszają do ucieczki z plaży.

Z trzech plaż Biarritz, ogromnych i pięknych, najmodniejszą w bieżącym sezonie jest t. zw. „Cote Basque”, natomiast dwie pozostałe („Grande Plage” i „Port Vieux”) są mniej uczęszczane, choć i tutaj prawie przez dzień cały jest rojno i gwarno.

Na plaży króluje póżdżka. Najmodniejszą jest — szeroka, kloszowa, nadająca spodniom raczej charakter spodnicy. Odmiany w tej dziedzinie nie mają jednak granic i stroje plażowe prześcigają się wzajemnie w swej różnorodności i barwności.

W świątecznych blaskach gorącego słońca twarze i ciała nabierają barw metalicznego brązu. Wszystko wesołe i rozśmiane, beztrouskie i pełne radości życia.

Wśród tłumy, odpoczywającego tutaj na rozpalonym piasku nadmorskim, przy dźwiękach orkiestr, dobiegających z Café de la Plage uwija się sporo sprzedawców bananów, winogron, kanapek, cukrzonych owoców i orzechów (na patyczkach) chętnie nabywanych i spożywanych. Owoce są tanie. Banan kosztuje 75 centymów (około 25 groszy).

Poszukują również nabywców Turcy, sprzedający rzekomo „perskie” dywany, szale i chusty, w komercyjny sposób prezentujący swoje towary.

Około godziny 1-ej plaża zaczyna się wyludniać.

Godz. 1—2 w południe to pora objawowa, t. zw. we Francji „désjeuner” (drugiego śniadania), składającego się z najrozmaitszych zakąsek, mięsa, owoców i sera. Cena obładu waha się w Biarritz, zależnie od kategorii restauracji od 20—100 franków.

W godzinach popołudniowych wielkie życie panuje na dancjach. Z pięknych „Lincolnów”, „Packardów”, „Renaultów” i „Hispano — Suire”, zajeżdżających co chwila jedne za drugimi, wysuwają się sylwetki eleganckich pań i wytwornych dżentelmenów, by puścić się w tany fox-trotta lub tanga w rytm świątecznych orkiestr jazzbandowych.

W „Casino Bellevue” grają do tańca naprzemiennie bez najmniejszej przerwy, jednocześnie dwie orkiestry. Jedna — wyłącznie tansa, waje i bostony, druga — fox-trotty i slow-foxy.

Niemniejsze ożywienie panuje również na wszystkich drogach okolicznych, zatoczonych poprosu samochodami wyścigowymi, spędzających godzinny popołudniowy w Pirenejach, w sąsiedniej Hiszpanji i na pobliskich plażach. Skromniejsi turyści, nie posiadający

własnych maszyn, korzystają z komfortowych auto-carów i również urządzają sobie wycieczki.

Natomiast osoby o spokojniejszym usposobieniu, nie lubujące się ani w tańcu, ani w dalekich wycieczkach, wypełniają wielką kawiarnię „Cafe de la Plage” położoną nad samym morzem.

Wszędzie ruch, ruch i jeszcze raz ruch — oto co odróżnia Biarritz od innych plaż nadmorskich. Nawet w kawiarenkach, położonych w centrum, szałika dostać nie można. Ceny napojów nie są zbyt wygórowane. Lody — 5 franków, oranżada — 5 franków, czekolada, kawa — 5 franków (półtora złotego).

Natomiast „skórę zdzierając” na podwieszkach tancznych, gdzie „prix fixe” od osoby waha się w granicach 20—30 franków.

A po kolacji (t. zw. „dinner”) większość gości nie opuszcza już swoich hoteli, lecz w przenikających halach oddaje się flirtowi lub pogawędce.

Pełno jest jednak i w obu kasynach, gdzie namiętni gracze „rzną” w baccarat’a lub w „la baule” (rodzaj ruletki).

Wielkim powodzeniem cieszą się również teatr w Casino Municipal, wystawiający naprzemiennie opery i operetki, oraz trzy kinoteatry demonstrujące mrozone filmy francuskie.

3—4 razy w tygodniu urządzane są w hotelu du Palais, Miramar i Casino Bellevue wielkie bale (Grandes Galas), będące istną rewją wspaniałych toalet bogatych Amerykanek i Angielek.

Wielką atrakcją dla Biarritz jest obecnie pobyt Charlie Chaplina, którego wszędzie tu widzieć w towarzystwie ostatniej narzeczonej, Mizzi. Bawi tu również Miss Europa, księżka Wajji, mer New-Jorku, cały szereg ambasadorów, dyplomatów i dygnitarzy. Pojaków — stosunkowo niewiele, jednak od czasu do czasu słyszy się z przyjemnością dźwięk mowy polskiej, którą tutaj, na obczyźnie, kocha się jeszcze mocniej.

St. Ep.

Oficer 16 razy ranny zginął wskutek drobnego wypadku.

Kilka dni temu wydarzył się w Dortmundzie osobliwy wypadek śmiertelny. Oto niejaki Otton Knoll, zamieszkały przy Schillingstr., były oficer armji niemieckiej, który w wojnie światowej był 16 razy ranny

i tamsamem ustanowił pewien rekord, mimo wszelkich ran wrócił z wojny całkiem zdrowy i chwycił się zwyczajnej pracy. Los chciał, że mężczyzna, który na wojnie tak często unikał śmierci, wskutek nieostrożności uderzył się w głowę, co spowodowało zapalenie mózgu i śmierć.

Makabryczna rozmowa w pociągu. Niesmaczny dowcip dwu młodzieńców.

Pociąg jadący do Berlina właśnie ruszył z pewnej niemieckiej stacji, gdy do przedziału wskoczyło dwu młodzieńców.

Byli jacyś dziwnie zmieszani, potargani.

njeporzadnie ubrani.

Jeden z nich miał rękę obwiązaną chustką.

Stanął przy drzwiach przedziału, tyłem do pasażerów i zaczął rozmawiać szepcąc, aże tak, że słychać było każde słowo.

— Gdybyś od razu dźgnął z większą siłą, stara zostałaby na miejscu... — powiedział ten z obwiązaną ręką.

— Myślałem, że uda się zabrać kasę bez mordowania... —

— O, też zmartwienie! Cóż ona cię obchodzi! —

— Myślisz, że jeszcze żyje? —

— Skądże! Była już zimna, kiedy rozkrwawiałem sobie rękę o jej broszkę.

— I to za tych nędznych parę groszy... —

— Do Hamburga dojeżdżemy za te pieniądze... —

Pociąg zatrzymał się gwałtownie w poju.

To jeden z pasażerów przedziału, w porozumieniu z towarzyszącą podróżną, pociągnął za sygnał alarmowy.

Nie uległo, przecież, wątpliwości, że półk czas, należy aresztować morderców.

Do przedziału wpadł konduktor i kierownik pociągu.

— Co się tu stało? —

Pasażer, który pociągnął sygnał, wskazał na dwu młodzieńców:

— Ci ludzie zamordowali i okradli kobietę... —

Wszyscy w zdenerwowaniu zerwali się z miejsc.

— Ach, więc, to już się wykryło? — spytał obojętnie młodzieńcy, sjadając spokojnie na opustoszonych miejscach.

— Więc, panowie się przyznają? — spytał surowo kierownik pociągu. Młodzieńcy mijnęli.

Pasażerowie opowiedzieli dokładnie przebieg rozmowy, którą podsłuchali.

Młodzieńców pod surową srazą zamknięto w pustym przedziale,

telegrafując jednocześnie do posterunku policyjnego na dworcu w Berlinie.

I cóż się okazało?

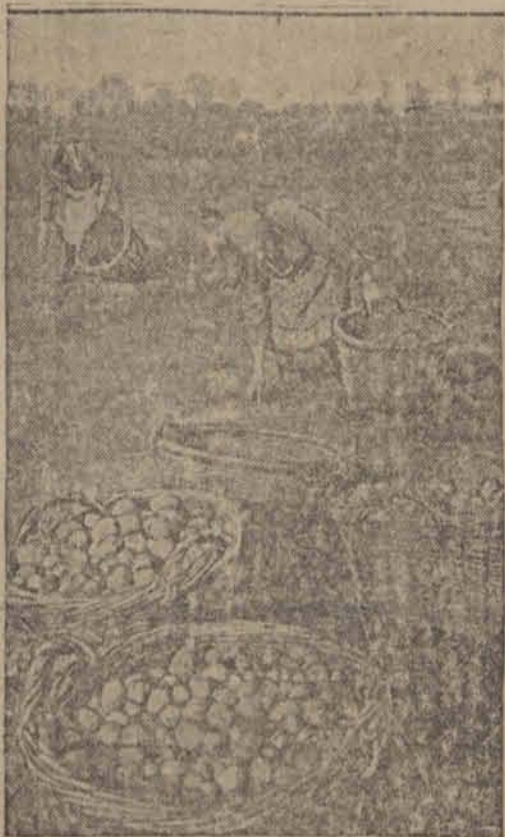
Pojęcia berlińska stwierdziła, że rzekomymi mordercami są dwaj studenci, którzy dla skrócenia sobie nudów podróży, zainscenizowali taką „kawał”.

Studenci będą odpowiadali przed sądem.

350-lecie ziemniaków w Europie.

Tegoroczne zbory ziemniaków są zbiorem jubileuszowym. Młła bowiem 350 lat od chwili, gdy angielski podróżnik i żeglarz Sir Francis Drake sprowadził kartofle z Ameryki do Europy. Po lewej stronie: Sir Francis Drake. Po prawej: zbieranie pozostałych po zwłoczce ziemniaków do koszów.

Marja Żurawska

Przedruk wzbroniony

TAJEMNICA „CZARNEJ RĘKI” POWIEŚĆ. 2.

Po tem charakterystycznym oświadczeniu, poformuł dalej nie czekając na odpowiedź.

Przynajmniej dziecinne zapatrwanie na niektóre rzeczy pozostają z pokolenia na pokolenie niezmienne, — pomyślałem ubawiony uwagą Władzia przypominającą mi własne młodociane lata.

Punktualnie o siódmej zaturlkotały samochody przed pałacem. Na ten odgłos zamknąłem się w moim pokoju, przesnąc oddalając jak tylko mogłem chwilę znajezienia się między obcymi, co mnie zawsze onieśmiało.

Nie podziwiam usposobienia Władzia i perspektywa zmian w codziennym życiu, oraz zakłóconego spokoju wciąż mnie nie zachwycała. Przeciwnie wprawiała mnie w zły humor.

Dom się napełnił dźwiękiem śmiechów i rozmów. Sądząc po głosach musiało być kilka pań i panów.

W korytarzach rozległy się nawoływania służby, hałas wnoszonych kuferków i odgłos przyspieszonych kroków.

Nagle wszystkie uciekło, widocznie towarzystwo przebiegło się na obiad. Choc nłechętnie, musiałem pójść za jego przykładem nie tracąc czasu, ponieważ wolałem wejść do salonu przed przybyciem gości, niż wtedy gdy wszystkie oczy zwróca się na mnie.

Głupia i nieprzewidywana nieśmiałość prześladowała mnie do tego stopnia, że wychodząc z pokoju serce biło mi jak

młotem i sztywniałem na myśl o spotkaniu się z obcem towarzystwem.

W sali jadalnej przez którą musiałem przejść udając się do salonu, zastałem Mfrc z panią Serjean zajęte ubieraniem stołu kwiatami.

— Nłech nam pan pomoże — ozwała się panienka, a spojrzawszy na mnie spytała:

— Czemu pan wygląda, jak ktoś kto poknął kij? —

— Zgaduję raczej tej uroczystej miny — zaśmiała się pani Serjean — nasz przyjaciel dostał ataku nłesmiałości.

— Nłe wiedziałam, że pan jest dziwkusem; posadzę pana przy obłedzie pomiędzy dwiema ślicznymi paniami, będzle pan flirtować na zabój, radzę nawet uważać, bo młozowie strasznie zazdrośni — dowodziła wesoło Mfrc.

Odpowiadając żartobliwie, cieszyłem się z jej dobrego humoru. W ciągu kilku dni nłe słyszałem jej śmiechu i mało ją widziałem. Wymawiając się zmęczeniem nie brała udziału w spacerach, nłe zajmowała się ogrodem i wysyłała tak smutna, że zwróciło to uwagę pani Depertojs i Władzia, a mnie bardzo martwiło.

Rozmowa nasza została przerwana wejściem barona.

Po raz pierwszy widziałem go we fraku i uderzyła mnie jego arystokratyczna postawa. Strój wieczorowy zdawał się ją podkreślać i uwydatniać pięknie, surowe i noważne rysy.

Przywitawszy się ze mną, zbliżył się do Mfry i obrzucił ją badawczym spojrzeniem.

— Ślicznie wyglądasz w tej jasnej zielonej sukni, Mfrc, ale szkoda, że nłe włożyłaś perel, to ozdabia każdą toaletę.

Panienka nłe na to nłe odrzekła, stała zmieszana i wydało mi się, że zbliżyła. Spojrzała na ojezyna z wyrazem takiego zdumienia, jakoby w słowach jego było coś nadzwyczajnego, czego zupełnie nłe rozumiała. Wreszcie przemówiła cichym i niepewnym głosem:

— Sznuś się przerwał i nłe mogłam ich włożyć.

— Tak się zmieszalaś jak gdybyś je zgubiła i nłe chciała się do tego przyznać.

— Pani margrabina de Brécourt jest już w salonie — oznajmił kamordyner.

Mfrc z ojezynom pospłszyła na przyjęcie gości. Pani Serjean i ja pozostaliśmy w sali jadalnej.

— Zauważył pan? — spytała doktorowa.

— Tak, gubię się w domysłach, jaki może być powód podobnego zmieszania. Przeciż panna Mfrc powiedziała szczerą prawdę. Przed paru dniami, sznuś perel przerwał się w salonie w mojej obecności. Żadnej perły nie zgubiła, jedna tylko upadła. Władzio ją znalazł, więc nłe rozumiem czemu zapytanie barona wywarło takie wrażenie.

— Zachowanie się Mfry coraz bardziej mnie zastanawia. Czy pamięta pan naszą rozmowę podczas pierwszej bytności pana u nas? Albert brał moje spostrzeżenia za wybrzyk romantycznej wyobraźni, a tymczasem pan również podziela moje zdanie.

— Uważam nawet, że trudno nie spostrzec, iż dzieje się tu coś nłezwykłego. W murach tego pałacu kryje się jakaś ta-

jemnica i jest ona czarną chmurą codziennego życia — odrzekłem wspominając liczne fakty, których byłem świadkiem. Może perły podzieliły los mego pugłaresu, a Mfrc wiedząc kto jest sprawcą, młczala?

Czyż w podobnym wypadku baron posunąłby czynizm i bezczelność, aż do zadawania takich pytań spokojnym głosem.

Nłe miałem jednak czasu na dalsze zastanawianie się nad tą kwestją, zbliżyła się chwila obładu i wraz z panią Serjean weszliśmy do salonu, gdzie całe towarzystwo było już zebrane.

Zostałem przedstawiony kilku paniom i panom, których nazwisk nłe zapamiętałem, jedno tylko uczyniło na mnie wrażenie, a mianowicie margrabiego d'Auguierant. Spojrzałem w twarz młodzieńca nłezwykłej urody, liczącego około lat trzydziestu. Wyglądał inaczej niż go sobie wyobrażałem i o wiele niebezpieczniej.

Wrodzona dystynkja wyrafinowana subtelność biła z całej jego postawy. W cennyh oczach świecił błysk dowcipu. Po chwili znaleźliśmy się wszyscy przy stole i wdzięczny byłem Mfrc za sąsiedztwo jakim mnie obdarzyła. Ob'e młode i przystojne panie, między którymi siedziałem, były tak wygadane, że wcale nłe potrzebowałem ich bawić. Usta im się nie zamykały i ledwie mogłem nadażyć z odpowiedzią na potoki słów. Mfrc, jak zwykłe, zajmowała miejsce gospodyni domu i siedziała naprzeciwko ojczyma; margrabia był jej sąsiadem. Nłe mogłem słyszeć ich rozmowy, lecz obserwowałem wyrazy ich twarzy. Margrabia coś opowiadał z ożywieniem, ona słuchała i śmiała się chwilami, nagle szepnął jej coś do ucha, na co się trochę zarumieniła, lecz spojrzła na nłego żalobnie. Ja zaś poczułem ukłucie w serce, jakby je kto sztylętlem przeszył i kieliszek pełen wina, który trzymałem w ręku, wypadł i rozbił się z trzaskiem o stół, oblewając obrus.

— „Pas de fetes sans verres cassés — ” rzekł uśmiechając się baron — kieliszek rozbity jest dobrą wróżbą.

— Gdzie się tużce i leje tam się dobre dzieje — przytoczyła Mfrc polskie przysłowie, zwracając się do mnie, a wzrok jej szukał mojego; w uśmiechu czulem sympatię i chęć wyprowadzenia z głupiej sytuacji.

Pomimo tego byłem tak wściekły i zmieszany, że ucieklbym najchętniej i zalał, dwie mogłem się zdobyć na kilka słów banalnej odpowiedzi. Obład ten był prawdziwą męczarnią i sądzę, że niezbýt pochlebna marka wyrobłem sobie u mych urocznych sąsiadek. Jednak wszystko na świecie się kończy, słonecznik nłe wyci i ten obład. Korzystając z cudnego ciepłego wieczoru, zasiadliśmy na tarasie, gdzie podano kawę i likiery. Baron czasowapanów organami, był nłezwykłe wesoły i ożywiony.

Nagle rozmowa padła na temat, który był sensacją chwili i miał dar poruszenia wszystkich. Chodziło o sprawę sądową, tocząca się obecnie w Paryżu. Przed kilku miesiącami król Breltoles został zamordowany, w tajemniczy sposób, a posadzenie padło na jego krewnego i spadkobiercę hrabiego de Mirtelle. Hrabia został aresztowany i proces toczył się przeciw niemu. Nietylko Paryż, lecz cała Francja była poruszona, zelektryzowana, rozchwytywano dzienniki, interesowano się najmniejszym szczegółem. Sprawa była tajemnicza i zawila, zeznania świadków sprzeczne, brak dowodów, wiele punktów nłewyświeślonych. Jak zwykle bywa w takich wypadkach opinia publiczna podzieliła się na dwa obozy. Jedni bronili zaciekle hrabiego, wdząc w nłm niewinną ofiarę fałszywego oskarżenia. Druzdy przeciwnie, patrzyli na nłego jak na zbrodniarza. Wywiązała się ostra dyskusja, zdania i tu były podzielone.

(d. c. n.)

Echa ze stolicy.

Życie Warszawy w kilku wierszach.

Program wystawy budowlanej na Saskiej Kępie w r. 1935 obejmować będzie 14 działów. Między innymi dział konstrukcji obejmie fundamenty itp. i będzie zawierał przegląd dawnych konstrukcji, uwidaczniając ich zalety i wady. Dział rzemiosła budowlanego uwzględni elementy budowlane jako wytwór rzemiosła. Dział ten przedstawi rezultaty pracy fachowców oddanych badaniom nad materiałami. Dział instalacji obejmie wodociąg i światło, dźwigi, schody ruchome itp. Dział ten przedstawi urządzenie mieszkań, które stanowią o kulturze współczesnej. Dział przedsiębiorstw budowlanych zobrazuje rynek materiałów i rynek pracy oraz racjonalną organizację budowy. Wzorowa dzielnicą zawierać będzie budynki mieszkalne, przeznaczone do zamieszkania po zamknięciu wystawy. Dzielnicę uwzględni potrzeby różnych warstw społecznych. Inny dział obejmie wnętrza i zawierać będzie sprzęty nowoczesne dające wskazówki racjonalnego urządzenia wnętrza z punktu widzenia architektury i higieny.

Czynności związane z nadzorem sanitarnym nad wyrobem i sprzedażą produktów spożywczych, wykonywane są przez miejskie urzędy sanitarne, które prowadzą stałą kontrolę miejsc wyrobów i sprzedaży produktów żywnościowych oraz obór. Podług sprawozdania wydziału zdrowia za rok 1930 w tym czasie do konano 67,199 sanitarnych oględzin wytwórci i miejsce sprzedaży produktów spożywczych. Z tej liczby na oględziny wytwórci i miejsce sprzedaży mięsa oraz wyrobów mięsnych przypada 15, 115, tj. 22,5 proc. piekarni i sklepów z pieczywem 6,087 (9,1 proc.), kawiarni i sklepów z mlekami i produktami mlecznymi 6,013 (9 proc.), restauracji, kawiarni, jadalni itp. 9,639 (14,3 proc.), oraz wytwórci i miejsce sprzedaży produktów spożywczych 30,345 (45,1 proc.).

Władze bezpieczeństwa publicznego postanowiły oczyścić ogród Saski, w którym od dłuższego czasu zdarzały się awantury, napady lub rabunki. Już od kilku dni, codziennie od godz. 16 aż do zamknięcia ogrodu wysłani są tam posterunki, przodownicy i wyładowcy urzędu śledczego. Każdy policjant ma pod obserwacją wyznaczony odcinek ogrodu. Niezależnie od tego co pewien czas zjawiają się patrole.

Dyrekcja tramwajów miejskich wprowadziła tytułem próby od 1 bm, dopóki nie wyjdzie z kursu, wagony te kursują od od krańcowych stacji do pewnych oznaczonych punktów miasta, w których wagony udostępnione są dla wszystkich pasażerów.

KAZDY może zarobić do 40 zł. tygodniowo i więcej i siebie w domu w mieście lub na wsi. W przeciągu jednego miesiąca wyuczam na samodzielne pończoszniczkę za dopłatą — po nauczeniu się praca zapewniona. Dla przyjezdnych mieszkanie zapewnione. Władomofol udziela pieniężnie i ustnie na miejscu: A. Wolcchowski, Łódź, ul. Kilińskiego Nr. 214, front III p. m.34.

Pamiętajcie o inwalidach wojennych!

EMILE SOLARI.

WINOBRANIE.

Ciotka Aglae, bardzo zająca skądinąd kobeta przęka była i skłonna do posiadania.

Właścicielka dwudziestu hektarów winnic w pełni wydatności i dziesięciu arów produkcji winogron stołowych, była przy końcu lata bardzo zajęta.

Winoobranie wraz z nadzorem czynności rządzącego w nieustannej wojnie z personelem służbowym mało zostawiało ciotce Aglae czasu dla siostrzeńca i siostrzyczki spędzających u niej wakacje.

Młoda para spokrewniona była trochę ze sobą. Na modłę bretońską co prawda, co jest jednoznaczne z „dziesiątą wodą po kieliszu”.

Wiosna życia tryskała z ich oczu.

Jolanta była piękną panienką. Wzrok zaś Roberta jasny, zdecydowany i odważny.

Mimo to wszakże niezwykła w dzisiejszych czasach nieśmiałość w stosunku do pięć żeńskiej charakteryzowała młodą chorążą marynarkę.

Syn zastrzelił matkę.

Nieuważne manipulowanie bronią.

Z Torunia donoszą: Na ławie oskarżonych w tutejszym Sądzie Okręgowym, zasiadł w dniu wczorajszym niejaki Paweł Ługowski, ekspedjent z zawodu, zam. w Toruniu. Tragiczny przypadek uczynił zeń zabójcę, zabójcę osoby drogiej, nad życie matki. Demonstrując bratu flower, manipulował nim tak nieszczęśliwie, że broń

wystrzeliła a kula ugodziła, znajdująca się w pobliżu matki. Odwieziona do szpitala nieszczęśliwa zmarła w kilka godzin po operacji.

Trybunał w wyniku przeprowadzonej rozprawy uznał oskarżonego winnym spowodowania śmierci matki i zasądził go na 6 miesięcy więzienia, karę jednak zawiesił oskarżonemu na 2 lata.

Cztery strzały do oficera.

Dwa tajemnicze napady.

Z Wilna donoszą: W ciągu ostatnich dni dokonano 2-ech napadów na osoby wojskowe w Lidzie. Onegdaj w nocy podoficera służbowego 11-tej komp. ciężkich karabinów maszynowych 77 p. p. w Lidzie kapr. Naruszewicza Waława, niewykryty osobnik uderzył żelaznym narzędziem w głowę, a następnie ugodził sztyłem w okolicę serca. Kapr. Naruszewicz w stanie nieprzytomnym przewieziony został do szpitala wojskowego.

Onegdaj znów w miejscowości Ros

liski pod Lidą dokonano zamachu rewolwerowego na oficera 5-go pułku lotniczego. Gdy ppor. 5-go pułku lotniczego Kazimierz Kuźnicki przechodził drogą w pobliżu Rosłaków, obsypany został gradem kul, przez nieznaną osobników, przyczem 4 kule ugodziły oficera w piersi, bok i nogę.

Ppor. Kuźnicki padł nieprzytomny na ziemię. Zbrodniarze zbiegli.

Zaalarmowane władze przybyły niezwłocznie na miejsce wypadku. Ciężko rannego Kuźnickiego przewieziono do szpitala garnizonowego.

Pan komornik -- to ja!

Prześladowcy biednej wdowy.

Człek naiwny, a wielce o sobie dobre mający mniemanie, sądzi, że zawsze to robi, na co ma ochotę. Nie zdaje sobie, nieboraczek, sprawy, że robi to, co nakazują ustawy, przyzwyczajenie, tradycja i t. d. Niechaj ktoś spróbuje np. nie płacić podatków, albo otwarcie, jawnie, na ulicy bić swą żonę? Niechaj kto inny znów wyjdzie na spacer lub do „Grand - Cafe” w pyjamic, bo „mu się tak podoba”? Albo też niech wsiedzie do taksówki, chociaż nie ma pieniędzy, ale ma zato ochotę na przejażdżkę do Rudy?

mi, a w gruncie rzeczy osobnikami bez sumienia, bez litości, bezwzględniymi wobec malarzy, sądząc, że „ich” prawo niedosięgnię. Ze jednak dosięga bardzo łatwo, świadczy historia poniższa o złym, zdegenerowanym kamieniczniku i biednej ale uczciwej (jak w bajce?) wdowie.

SAMOWOLNA EKSMISJA.

Niedawno, gdyż 23 sierpnia r. b. przy ulicy Nowopabjanickiej 21/23 właściciel domu, Franciszek Szustak, przy pomocy swej żony, Marii, oraz kuzynów: małżonków Józefa i Anny Paturów otwarłszy przy pomocy podrobionych kluczy drzwi mieszkania lokatorki Władysławy Borowskiej, dokonali samowolnie eksmisji ruchomości robotniczy.

Gdy Borowska wróciła z pracy znalazła swe ruchomości na kurytarzu, natomiast nie znalazła już pozostałego po mezu pierścienka i 85 zł. gotówka. Borowska jest wdową, jednakże komorne płaciła punktualnie i wściekły gospodarz nie miał żadnego powodu do eksmisji, poza tem, że potrzebował mieszkania Borowskiej dla swej matki.

Zawładomiona o dziwny wybruku gospodarza policja zmusiła Szustaka do wniesienia rzeczy Borowskiej do jej prawnego mieszkania.

W wyniku tego zajścia godna czwórka samowolnych komorników stanęła przed Sądem. Po rozprawie Sąd Grodzki skazał małżonków Szustaków po jednym tygodniu aresztu, a małżonków Paturów po trzy dni aresztu „od sztuki” — bez zamiany na grzywnę.

Zdradliwa ściana kanału.

Straszna śmierć robotnika.

Ze Lwowa donoszą: Wczoraj w godzinach popołudniowych przy budowie kanałów miejskich przy ul. Sufińskiego wydarzył się nieszczęśliwy wypadek, który dla jednego z zajętych tam robotników zakończył się tragicznie.

Oto w czasie wydobywania ziemi osunęła się jedna ze ścian kanału i przy

sypała będącego na dnie 30-letniego robotnika Andrzeja Czarnego. Po dłuższej dopiero chwili udało się nieszczęśliwego wydobyć na powierzchnię ziemi, ale wszelkie wysiłki obecnych oraz przybyłego pogotowia ratunkowego okazały się bezcelowe, gdyż Czarny wskutek obrażeń wewnętrznych zmarł.

Jolanta również, jakkolwiek niepodobna do białych gasek śmiała była jedynie przy tenisie lub w falach morza.

Zadziernięta więc w ciągu pierwszego tygodnia idylla miłosna snuła się bez słów, ani jedno bowiem ani drugie nie śmiało wyznać sobie samemu, a tembardziej partnerowi swemu, co Amor lekkoskrzydły szeptał do ucha.

O ile pozwalały jej nieustanne spacerzy z willi do winnicy i z powrotem ciotka Aglae nie spuszczała młodej pary z oka. To wpadała jak trąba morska do domu, to zapowiedziawszy dłuższą nieobecność na odchodem zjawiała się po dziesięciu minutach niespodzianą.

Ciotka Aglae widziała co się święci, domyślając się nieuniknionego, zakończenia platonicznej idylli.

Jakkolwiek wszakże nie miała nic przeciwko małżeństwu związkowi młodej pary, obawiała się by pod jej dachem między nie zaszli zbyt daleko... przed czasem.

Patrząc prztem na dwoje tych głupstasków tak nieuczciwie biorących się do rzeczy, jejmo zaczęła niecierpliwie się nadobrze.

Nabój rozerwał dziecku czaszkę.

10-letni chłopiec brałobójcą.

Z Brodnicy donoszą: 10-letni synek sołtysa Łęgowskiego w Szabdzie Józef, spowodował wystrzał dubeltówką — którą ojciec jego pozostawił za szafą. Ładunek trafił w głowę brata 5-letniego Tadeusza, zabijając go na miejscu.

Nabój rozerwał dziecku czaszkę.

Siostra chciała pomścić śmierć brata.

Napad na właściciela pracowni czapek.

Z Wilna donoszą: Ul. Niemiecka stała się widownią na stopniowym wypadku: Do przechodzącej tą ulicą M. Rabinowicza — właściciela pracowni czapek przy ul. Sadowej nr. 1 podbiegła jakaś kobieta i zadała mu kilka silnych uderzeń żelaznym narzędziem w głowę.

gdzie udzielono mu pierwszej pomocy. Przeprowadzone dochodzenie ustaliło że podłożę tego napadu jest następująca:

Przed paru miesiącami przy ul. Sadowej róg Sadowej w pobliżu zakładu czapniczego Rabinowicza powstała między Rabinowiczem, jego synem i niejakim Lejbą Ryskinem bóika podczas której Rabinowicz nożycami zabił Ryskina. Syn Rabinowicza powędrował do więzienia, zaś Rabinowicz pozostał do rozprawy sądowej na wolności.

W oka mgnieniu otworzyło się wielkie zbiegowisko, Rabinowicz brocząc krwią padł na ziemię.

Na alarm nadbiegł policjant który zatrzymał ową kobietę i odprowadził ją do komisariatu. Rabinowicza zaś przywieziono do pogotowia ratunkowego

Ułan jestem!...

Ucieczka pana młodego.

Z Kielca donoszą: We wsi Wola Jedlińska pod Kielcem miał się odbyć ślub 21-letniego Jana Kościłki z zamożną córką gospodarstwa.

— Masz dobrą i nieprzymuszoną wolę? — spytał ksiądz proboszcz.

— Nie mam —

kategorycznie odrzekł ulubieniec.

Ksiądz przypuszczając, że to pomyłka, powtórzył pytanie w odpowiedzi na co usłyszał:

— Nie chce się żenić, ide do wojska. Ułan jestem i koń mi wystarczy. Rozmyśliłem się, proszę księdza proboszcza...

Powiedziawszy te słowa, pan młody powstał z kłęczek i wyszedł. Panna młoda zalała się łzami.

Na zakręcle...

Śmierć pod sianem.

Z Wilna donoszą: W kolonji Zagorzyszczna gm. słobódzkiej, podczas zwłok siana, jeden z wozów, powożony przez 17-letniego Antoniego Koszmarę przewrócił się na zakręcle i

przylgnął woźnicę. Siano tak przycisnęło go do ziemi, że bez względu na szybką pomoc Koszmarę zmarł skutkiem otrzymanych ciężkich obrażeń.

Chłopiec bez opieki

wpadł pod koła tramwaju.

Z Bydgoszczy donoszą: Wczoraj wydarzył się w Inowroclawiu na ul. Dworcowej tragiczny wypadek przejechania przez wóz tramwajowy małego chłopca.

Nastąpiła denerwująca chwila, ponieważ nie można było chłopca wydobyć z pod kół tramwaju.

W momencie gdy tramwaj zjeżdżał po stronie ulicy przy ul. Dworcowej 34 wybiegł 4-letni synek kolejarza, Wiktor Kwiatkowski i znalazł się na jezdni przed wozem tramwajowym. Kierujący wozem motorniczy w odległości 20 m. przed chłopcem dał sygnał ostrzegawczy. Ponieważ chłopiec sygnału ostrzegawczego nie usłyszał, motorniczy zaczął hamować wóz.

Z powodu zbyt stronnej pochylności ulicy tragicznego wypadku nie dało się uniknąć. Wóz tramwajowy naleciał na chłopca. Hamowany wóz powlokł chłopca jeszcze 2 metry.

Początkowo motorniczy usiłował coś zrobić wóś wstecz, aby tą drogą wydobyć dziecko z pod kół wozu, lecz bezskutecznie. Wreszcie przy pomocy dwóch kolejarzy udało się wóz podnieść do góry i wydobyć nieprzytomnego chłopca z pod wozu.

Chłopca w stanie bardzo groźnym przewieziono do szpitala. Chłopiec ma zmiażdżoną prawą nogę i prawą rękę pozbawioną poważnej kontuzji uległa głowa i prawy bok.

Wine tragicznego wypadku ponosi brak dozoru ze strony rodziców chłopca.

Mydło w proszku, a nie w kawałkach.

Nieporządki w fryzjarniach.

Łódź, 8 września. W ubiegłym tygodniu władze sanitarne przeprowadziły kontrole wszystkich znajdujących się na terenie Łodzi zakładów fryzjarskich.

W czasie kontroli okazało się, że stan wielu zakładów jest fatalny.

W kilku lokalach stwierdzono brud i nieporządek oraz znalezione nieczyste narzędzia fryzjarskie.

W rezultacie na miejscu wydano szereg zarządzeń względnie spisano protokoły.

Niezależnie od tego stwierdzono, że w niektórych zakładach fryzjarskich, zwłaszcza na

peryferiach miasta, używa się do golenia mydła w kawałkach lub w kostkach.

Mydła tego używa się do wielokrotnego golenia gości, co uraga wszelkim zasadom higieny oraz aseptyki i sprzyja szerzeniu się chorób zarazyliwych.

W związku z tem należy zauważyć, że zgodnie z przepisami dla zakładów fryzjarskich używanie mydła w kostkach przy goleniu jest surowo wzbronione.

Do golenia używać należy mydła w proszku, służącego do jednorazowego mydlenia twarzy.

brzegiem rzeki w odległości kilkuset kroków od willi. Jolanta zaś ani śladu!

Młody chorąży marynarki uszczknawszy, bez apetytu zresztą, odrobnie drugiego śniadania zaczął krążyć po willi w poszukiwaniu swej zguby. Znalazł ją na drugim piętrze dopiero, w pokoju o oknach wychodzących na morze i góry okoliczne. Jolanta siedziała przy jednym z nich z robotką w ręku.

Uradowani oboj: z oczyma mówiącymi dużo! bjęciami mocno sercami, roz-targnionym wzrokiem przyglądali się razem krajobrazowi. Powoli, krzesła ich zbliżyły się do drugiego.

Raz po raz z ust zakochanych padało jakieś słowo bez znaczenia podczas gdy twarze promieniały szczęściem...

Ciotka Aglae tymczasem mając ko-szyk do polowy zapelniony zalewicie dotknęła palcem osy, która niszcząc się ukłula ją boleśnie.

Porzuciwszy robotę matrona pośpieszyła do domu dla zaaprobowania jakiegoś leku.

Na wieść płacząca siostrzeńca wszę-go na szaragach a więc dowiedzącego niezbitcie, że właściciel wrócił przed-

weźnie z plaży, ciotka Aglae zaniepokoiła się i zapominając o żądle osy, tkwiącym w palcu podreptała na poszukiwanie młodej pary.

Nie zastawszy jej na parterze w dwie — dosłownie — minuty zrobiła dwa piętra i zajrzała do pokoju, w którym Robert i Jolanta gawędząc o rzeczach bardzo niewinnych zresztą tak byli zajęci sobą, że nie usłyszeli jej wejścia.

Biogostan ich przerwała ciotka Aglae wolaając piorunującym głosem:

— Otóż i dom mój skompromitowany! Siostrzenna również!

Nie można spuścić was na chwilę z oczu! Ładnie urządziliście mnie! Co ja zrobię teraz!

Grzmiała w tym sensie z dobrym kwatorem, posuwając tym sposobem spawy dwojga zakochanych szybciej niż ich zbliżała miłość dotychczas.

Robert i Jolanta bowiem przewiedzieli do muru spojrzeli sobie głęboko w oczy i żywiołowym odruchem objawszy się w pół padli przed ciotką na kolana prosząc o błogosławieństwo.

Pobrali się następnej wiosny.

Thum. Jotsaw.

Nr.
Mist-
wym m-
stałych
szej sz-
a zyw-
larow, i
nie sw-
dwa ni-
pokre-
niczo-
lektu
W in-
równie-
Wegner-
dnia sw-
ski wy-
lednak
Szczy-
ste nast-
Pier-
rzyś S-
w cz-
3 m 30
Traz-
zyskuła
Sober-
W in-
gów, a
czem S-
lentow-
krańca-
mana, k-
Bleg-
strem i
nagród-
kanałce
wyśle-
drobił. I
Pucman-
'60-ki.
W re-
kt II (V)
16 bram-
Komo-
Pelna
Polsk-
Broda-
sy 28-
nastepu-
15000
10.000
5.000
Po 3.
82013 87
192489 1
Po 2.
101452 1
177182 1
Po 1.
29903 88
128715 1
145576 1
Po 5.
8630 553
17108 17
27981 2
87041 87
49366 44
52975 82
57091 58
68603 68
78376 79
82998 84
98399 94
101826 1
108556 1
114952 1
127688 1
134923
142909 1
134500 1
142910 1
169284 1
178544
184300
192655 15
158009 15
207991 24
Po 7.
351 55 65
48 49 92
78 98 501
205 394
399 471 4
248 75 46
103 15 55
6135 270
886 92 86
822 25 78
728 50 58
67 270 88
0 39 54
700 18005
776 777 8
606 67 85
236 406 5
72 681 76
509 788 5
619 712 5
684 899 9
21088 115
789 928 3
61 760 90
136 85 25
25012
67 72 782
71 91 969
888 908 7
57 701 81
982 66 76
12 80 600
344 457 5
32097 40
800 946 8
114 239 3
80039 85
738 36024
846 81 99
606 67 82
94 967 85
75 414 95

SPORT

Wyciągi i humor. Wesoly występ 4-ch bokserów.

Mistrzostwa motocyklowe na torze żużlowym mają już swoją renomę, jako też i swych stałych zwycięzców. Tak też było we wczorajszym zjeździe serii zawodów, w których finałach, zwyciężyli poszczególnych przedbiegów: Stolarow, Perkowski i Tyllński przewyższali znacząco swych konkurentów...

W biegu z przyczepkami, które wyprzedziły również Szalwiczak, wyróżnili się Węgr i Szalwiczak, wyprzedzając bardzo ładnie swoje białe. Startujący dwukrotnie Stefanki wypadli zupełnie blado, usprawiedliwiając jednak wadliwe działanie motoru. Szczegółowe wyniki biegów przedstawiają się następująco: Pierwszy przedbieg rozstrzyga na swą korzyść Stolarow, przybyszący pierwszy na metę w czasie 3 m. 20 sek. Na drugim miejscu Pucman...

W międzyczasy startuła drużyna z przedbiegów, a więc Pucman, Szylber i Sobczyk, przyczepki Szylber nie wychodziły ze startu, a zdecydowanie Sobczyk przerywał bieg po dwóch okrążeniach, pozostawiając na torze jedynie Pucmana, który też kwalifikuje się do finału. Bieg finałowy zakończył się łatwym zwycięstwem Perkowskiego, gdyż tego wczorajszego najrozsądniejszego przeciwnika, Stolarow, stracił kilkanaście drogocennych sekund już na początku wyścigu i utracił go na dobre w czasie przedbiegów, przychodząc na trzecim miejscu przed Pucmanem. Na drugim miejscu znalazł się Tyllński.

Kisieliński pierwszy, Herbstrech drugi.

W rekordzie bramek lig, prowadzi Kisieliński II (Wiesła) 19 bramek, 2) Herbstrech (LKS) 16 bramek, 3) Kossok (Pogon) 4) Nawrot (LKS) 13 bramek.

Komo się szczęście uśmiechnęło? Pełna tabela wygranych XXIII Polskiej Loterii Państwowej.

Table with lottery results, including winning numbers and prize amounts. Columns include prize amounts (e.g., 15000 złotych) and corresponding winning numbers.

Herbstreich w reprezentacji Polski na mecz z Belgią?

Zapowiedź powyższego spotkania, mającego się odbyć w dniu 11 października w Brukseli na stadionie Heysel, największym w Belgii (65.000 widzów), wywołała olbrzymie zainteresowanie. Ponieważ jest to pierwszy nasz występ w Zachodniej Europie, który może mieć wrecz przełomowe znaczenie o ile mecz wygramy lub choć zremisujemy, tem większą więc odpowiedzialność ciąży na miarodajnych czynnikach. Ponieważ ze względu na PZPN niezależnych, nie można urządzić próbnego meczu, celem zgrania się naszej drużyny, zatem praca jest znacz-

Sport w kilku słowach.

(-) W nadchodzącą niedzielę rozegrany zostanie na szosie warszawskiej ze startem w Krzywiu, doroczne wyścigi szosowe o nagrodę przechodnią Magistratu m. Łodzi. Do zawodów tych stają wszyscy czołowi kolarze okręgu łódzkiego. W r. ub. nagrodę tę zdobył młody zawodnik LTK, Sochowicz. (-) Rozpoczęte ubiegłej soboty mistrzostwa tenisowe LKS-u nie mogą się odbywać w myśl programu z powodu stałych niepogód. Mimo to codziennie niemal rozgrywa się po dwa, trzy spotkania. (-) W przyszłą niedzielę, dnia 7 b. m. rozpoczyna się pierwsze spotkanie piłkarskie o wejście do klasy A między zespołami WIMA (Łódź), Lechia (Tomazowski) i Proсна (Kalisz). (-) W nadchodzącą niedzielę o godz. 14-iej po południu odbędzie się na boisku WIMY wielka impreza sportowa, w której dojdzie do przetrwania walców, w których dojdzie do przetrwania walców, w których dojdzie do przetrwania walców...

ŻYCIE EKONOMICZNE.

NOTOWANIA ZŁOTEGO ZAGRANICĄ. Londyn 43.37, Nowy Jork 11.22, Praga 37.97, i pól — 37.97 i pól, Wiedeń 79.34 — 79.74, Zurych 57.35, Berlin 47.02.12 — 47.42.12, Wpłaty na Warszawę Katowice i Poznań 47.15—47.35, Gdańsk 57.61 — 57.73, telegraficzne wpłaty na Warszawę 57.59—57.71. Londyn, Nowy Jork 48.04, Paryż 123.97, Berlin 20.64, Amsterdam 12.04.12, Włochy 92.91, Szwajcaria 24.90.14, Kopenhaga 18.18.14, Sztokholm 15.16, Praga 164.12, Budapeszt 27.95, Wiedeń 34.60, Warszawa 43.37. Paryż, Londyn 123.97, Nowy Jork 25.50.34, Szwajcaria 49.75.

BAWELNA.

Liverpool, 16.9. Amerykańska — zamknięcie: wrzesień 3.61, październik 3.62, listopad 3.63, grudzień 3.66, styczeń 3.68, luty 3.72, marzec 3.75, kwiecień 3.80, maj 3.84, czerwiec 3.87, lipiec 3.90, sierpień 3.93, Loco 3.89. Liverpool, 16.9. Egipska — zamknięcie: wrzesień 5.58, październik 5.67, listopad 5.83, styczeń 5.99, marzec 6.17, maj 6.35, lipiec 6.51, Loco 6.02. Nowy Jork, 16.9. Amerykańska — zamknięcie: wrzesień 6.47, październik 6.53, listopad 6.54, grudzień 6.76, styczeń 6.87, luty 6.94, marzec 7.04, kwiecień 7.11, maj 7.21, czerwiec 7.29, lipiec 7.39, Loco 6.60. Nowy Orlean, 16.9. Amerykańska — zamknięcie: październik 6.55, grudzień 6.78, styczeń 6.85, marzec 7.05, maj 7.24, lipiec 7.39, Loco 6.51.

Waluty, dewizy i akcje na giełdzie warszawskiej

DEWIZY PRZEWAŻNIE UTRZYMANE. Na zebrań giełdy dewizowej obroty utrzymały się na swym przeciętnym poziomie. Większość dewiz obiegających na kursach dotychczasowych, kursy pozostałych zaś niewielkim tylko uległy zmianom. Po wywołaniu kursach zawieszono transakcje dewizami na Szwajcarię o 2 gr. i na Wiedeń o 1 gr., podczas gdy minimalne straty poniosły dewizy na Paryż 1/2 gr. i wpłaty zwykłe i telegraficzne na Nowy Jork 0.1 gr. Poprzednie ceny placono za dewizy na Belgie, Holandję, Londyn, Pragę i Włochy, Banknoty dolarowe obiegają w ograniczonych ilościach na kursie niezmiennym.

NIJEJEDNOLITA TENDENCJA DLA POŻYCZEK PAŃSTWOWYCH.

W dziale pożyczek państwowych panowała nadal tendencja niejednorodna przy umiarkowanych obrotach. W zafiorowaniu i słabsze były pożyczki premjowe, z których tylko 4% Poż. Inwestycyjna serjowa zawierano transakcje w ilościach nadających się do notowań, lecz po kursie niższym od ostatnio uśrednionego w cenie o 2 zł. Obowiązywał się również o 1 i 1/2 centów proc. 7 proc. Poż. Stabilizacyjna, poprawił się natomiast jeszcze kurs 5 proc. Poż. Konwersyjnej o 0.15 proc. Listy zastawne i obligacje banków państwowych oraz 10 proc. Poż. Kolejowa notowane były bez żadnych zmian.

MOCNIEJSZE 8 proc. L. Z. M. WARSZAWY.

Z użyciu prywatnych papierów procentowych największym zainteresowaniem cieszyły się i nabywane były po wyższym o 50 gr. kursie 8 proc. L. Z. M. Warszawy. Listy zastawne 4 i 1/2 proc. Ziemskie oraz miast prowincjonalnych 8 Łódź, 10 proc. Radomia i 10 proc. Siedlec obiegają po kursach niezmiennych. Słabsze były jedynie 8 proc. L. Z. M. Czesko-chłobcy o 1 i 1/2 st. po obniżeniu również kursów zawierano transakcje VI em. 6 proc. oblig. komunalnych m. Warszawy z 1926 r. o 2 zł.

PAPIERY PROCENTOWE.

Poż. Inwest. serje 90.00, p. zł. Komerc. 44.50, 44.75, dolarowa 67.50, 69.50, 67.00 Stabil. 64.50 — 63.50, Poż. kolejowa 100.00 L. Z. B. Rolnicza 83.25—94.00, L. Z. B. G. Kraj. 83.25—94.00, Obl. B. G. Kraj. 83.25 — 94.00, L. Z. T. K. Z. Warszawy 48.00, 68.25, 69.00, — 68.75, L. Z. M. Czesko-chłobcy 59.25, T. K. m. Łódź 64.35, K. Z. M. Radomia 70.00, L. Z. Siedlec 70.00, 6 proc. P. K. m. Warszawy 42.50.

SŁABSZA TENDENCJA DLA AKCYJ.

Na rynku papierów dyswidendowych ruch był w dalszym ciągu niewielki. Chociaż nabywcy skłonni byli dokonywać szeregu zakupów rozmaitych akcji, wypadki większej podaży były nieliczne, jednak podlegały zwykle za sobą obniżeniu kursu, co rzadko godziło na oddawcom. W rezultacie obniżono Bankow. Polskim po kursie niższym o 50 gr., akcjami kopalcami Warsz. Tow. Kop. Węgla na kursie niezmiennym, W. i z pośród akcji metalurgicznych, Miodrzewiowem po kursie w porównaniu z ostatnim w towaromiarze urzędowym znacznie obniżonym.

KURSY AKCYJ.

Bank Polski 116.50, Węgiel 18.00, Wodźców 4.00.

Rejestracja mężczyzn rocznika 1913.

Jutro, w piątek dnia 18 września rb., do rejestracji powinni się zgłosić mężczyźni, urodzeni w 1913 roku, zamieszkałi na terenie 4-go komisarzatu pol. państw., których nazwiska rozpoczynają się od liter: H, Ch, I, J, K, L, Ł, i zamieszkałi na terenie 11-go komisarzatu pol. państw., których nazwiska rozpoczynają się od liter: K, L, Ł, M, N, O, P.

BEZPŁATNE „PRZEDSZKOLE PKO” dla najbardziej potrzebujących dzieci.

W gmachu PKO w Łodzi przy ul. Narutowicza 45 pod zarządem Towarzystwa „Opiekunów Dzieci” zostanie uruchomione bezpłatne „Przedszkole PKO” dla najbardziej potrzebujących dzieci w wieku od 3 do 6 lat. Zgłoszenia przyjmuje Komitet Tow. „Opiekunów Dzieci” codziennie do dnia 23 września rb. od godz. 9 — 12 rano na miejscu, Narutowicza 45 m. 20 parter, lewa oficyna.

Co nas po pracy rozweseli?

Teatr Miejski — Co chcecie? Teatr Kameralny — Wilki w nocy. Teatr Popularny — Orle. Apollo — Rozkosze gościnności. Rajka — Ogród Allah. Casino: Maż swojej żony. Capitol — Na Sybir. Corso — I. Pościg w płomieniach, II. Poznał miasta polskie. Czary — I. Rywal toreadora, II. Na straży prawa. Grand - Kino — Rozstrzygająca noc. Ludowy — Słodkie przykazywanie. Luna — Hal - Tang. Mimosy — Wiatr od morza. Odeon — Zdobycwa serc. Oświatowy — Dla dorosłych: Król białych gór; dla młodzieży: Simba. Pałace — I. Klub bezdziejnych, II. Siostrzycka z Paryża. Przedwieczność — Kobieta, która się śmieje. Resursa — Plekto kobiet. Splendid — Wygnaniec. Spółdzielnia — Czarny orzeł. Wodewil — Zdobycwa serc. Zacheta — Niebezpieczny romans.

Radjo-kacik PIĄTEK.

11.40 Przegląd prasy kraj., 11.58 Sygnał czasu 12.05 Program na dzień bież., 12.10—13.10 Muzyka z płyt, 13.10 Urzęd. kom. Państw. Inst. Met., 14.50 Kom. gospodarczy, 15.25 Odczyt z Krakowa, 15.45 Komunikat, 16.00—16.30 Muzyka z płyt, 16.30 „Kacik artystyczny L. S. O.”, 16.45 Kom. Centr. Biura Hydrograf. dla żegluga i rybaków, 16.50 Pogadanka literacka w języku francuskim, 17.15—17.35 Muzyka z płyt, 17.35 „Wnętrze ziemi i wyzyskanie lego ciepla”, — inż. Z. Kacprowski, 18.00 Muzyka lekka, 19.00 Rozmaitości, 19.20 Pogadanka p. t. „Asy sportu o swych przeżyciach” — dr. J. P. Zajaczkowski, 19.30—19.40 Muzyka z płyt, 19.40 Głaska rolnicza, 19.55 Urzęd. kom. Państw. Inst. Met., 20.00 Prasowy Dz. Radj., 20.10 Kom. sportowy, 20.15 Koncert symfoniczny, 22.00 Felieton p. t. „Gwiazdy”, wygt. p. J. Wasutyński, 22.15 Dodatek do Pras. Dz. Radj., 22.20 Komunikaty, 22.25 Program na dzień nast., 22.30 Muzyka taneczna.

KATOWICE, piątek, 408,7 m.

11.40 Przegląd prasy kraj., 11.58 Sygnał czasu, 12.10 Muzyka z płyt, 13.10 Kom. meteorol., 14.50 Kom. gospodarczy, 15.10 Komunikaty, 15.25 Odczyt z Krakowa, 15.45 „Nie wolno myśleć tylko o sobie” — pogawiedź Cioeli Helli z dziećmi starszymi, 16.00 Muzyka z płyt, 16.50 Pogadanka literacka w języku francuskim, 17.10 D. c. muzyki z płyt, 17.35 Odczyt i muzyka lekka, 19.00 Codz. odcinek powieści, 19.15 Rozmaitości i program na dzień nast., 19.30 Prof. dr. K. Simm: „O kształtach owadów”, 19.55—20.10 Transmisje z Warszawy, 20.10 Komunikaty sportowe, 20.15—22.00 Transmisje z Warszawy, 22.20 Kom. meteorol. i program na dzień nast., 22.30 Muzyka lekka i taneczna, 23.00 Skrzynka pocztowa w języku francuskim.

KOENIGSWUSTERHAUSEN, piątek 1634,9 m.

12.10 Kom., następnie muzyka z płyt, 15.00—16.00 Dla młodzieży, 16.30—17.30 Koncert z Lipska, 17.30—17.55 Oswald Gerhard: „W podróży ze Sven Hedinem”, 18.30—18.55 Prof. Richenbach: „Rozwój myślenia geometrycznego”, 19.00—19.25 Wykład dla lekarzy, 19.30—19.55 Świat robotnika, Fr. Tarnow: „Organizacja”, 20.00 Transmisja z Nowego Jorku, Konsul K. O. Sell: „O czym mówić się w Ameryce”, 20.15 Transmisja z Wrocławia, następnie muzyka taneczna.

WINSZUJEMY

Jutro: Józefowi. Wschód słońca. 5.12 Zachód — 5.50. Długość dnia 12.50 Ubyło dnia 4.03. Tydzień 38.

Wyplata zapomóg bezrobotnym za miesiąc wrzesień r. b.

Magistrat m. Łodzi — urząd zasiłkowy dla bezrobotnych podaje do wiadomości, że w poniedziałek, dnia 21 września 1931 roku, rozpocznie się wypłata państwowej zapomogi dożądanej za miesiąc wrzesień bezrobotnym, posiadającym rodzinę na wyłącznym utrzymaniu, którzy zgłosili się do biura urzędu zasiłkowego przy ul. 28 p. Strzelców Kaniońskich nr. 32, w czasie od 1 do 8 września 1931 roku.

Cocktail usypiaczem wyrzutów sumienia. Rozwiąże życie Amerykanek.

Znany w świecie francuski powieściopisarz Maurycy Dekobra jest przedewszystkiem podróżnikiem. Co pewien czas odbywa większe podróże po różnych krajach i częściach świata, by następnie sprofitować je w swych fantastycznych i sensacyjnych powieściach. W tym roku odbył podróż po Stanach Zjednoczonych A. P. Jak sam twierdzi podróż ta dała mu obfity materiał obserwacyjny z życia arystokracji finansowej Nowojorskiej, z jej gry hazardowej i pijaństwa, z życia za kulis palaców teatralnych, życia rozrywkowego itd. W szczególności też zainteresowała go Amerykanka i stosunek jej do prohibicji.

Przedewszystkiem Dekobra, będąc o sobie abstrakcyjnym, wypowiada o prohibicji opinie potępiającą i to na podstawie nagromadzonych spostrzeżeń i doświadczeń.

Jednym z najznamięniejszych zjawisk lat ostatnich — to niepokonane pijaństwo wśród kobiet. Dzisiejsza Amerykanka nie jest już ową według naszych pojęć, gospodarną, skromną, i wstydliwą kobietą dawnych czasów. Dzisiejsza Amerykanka jest dziesięćkroć więcej emancypowana niż najbardziej emancypowane Europejki. Amerykanka jako mężatka całkowicie wolna od jakichkolwiek zajęć

przepędza dzień i noc przy partjach „cocktailowych,” autem Najważniejszą jednak rolę w jej życiu odgrywa alkohol nieodłączny „towarzysz” wszelkich za-

baw, i to nie tylko u Amerykanek — milio nerek ale właśnie u kobiet stanu średniego.

„Główną okazję do picia stanowią t. zw. „wieczorne posiedzenia cocktailowe.” Lady spieszą na nie pilnie, wypija trochę za wiele i traci głowę. Z pierwszym lepszym mężczyzną, który jej się jako tako podoba, rozpoczyna flirt, pojeży szeroko i pozbawiony wszelkich hamulców przyzwyczajony. Następnie udaje się z nim do jego mieszkania, by wychylić jeszcze ten i ów kieliszek „na sen”. Następnego dnia budzi się i nie wie już, co się z nią działo — wieczora poprzedniego.

Jeśli popełniła coś niesłusznego lub grzesznego, to stało się to pod wpływem szampa lub whisky. Nie była więc w stanie poczytalności. Nie wiedziała co czyni. Jeśli dopuściła się czegoś zdrożnego, wtedy posiada dostateczne łagodzące okoliczności na uspokojenie swego sumienia. Alkohol służy jako alibi. Alkohol służy jako parawanik i wytłumaczenie usmierzające wszelkie skrupuły moralne.

„Czy nie wynika z tego jasno, jaką rolę w tem odgrywają whisky i cocktail? Nie tylko sam snobizm i żądza zakazane go owocu są powodem pijaństwa Amerykanek. Cocktail jest usypiaczem wyrzutów sumienia purytańskiego.”

Przyznać musimy, że sąd to twarde w ustach wytwornego Paryżanina. Można też zgryźć sobie wyobrazić, jaki obraz piekielny życia amerykańskiego rozwinie przed oczyma czytelnika przyszła powieść Dekobry.

Azjatyckie odbłaski na amerykańskim kontynencie. Wymierająca rasa. Wizyta w Nowym Meksyku.

„Nowy Meksyk” w Stanach Zjednoczonych, jest jedno z najdziwniejszych miejscowości, jakie poznałam, od kąd podróżuję po świecie. — tak pisze słynna autorka francuska p. Delaure-Mardrus.

„Już na wstępie, po wyjeździe z Kolorado, odczuwa się ogromną różnicę w samej przyrodzie. Ma się uczucie czegoś całkowicie odrębnego w całej rozciągłości tego słowa. Takiego doznawałam wrażeń, gdy auto nasze krążyło, jak szalone w górach Skalistych, których dziwne kształty tworzą jakieś miasta z bajki z wieżami, świątyniami, fortecami i sfinksami o lwich głowach.

Spotykaliśmy ustawicznie Meksykańczyków w wielkich kapeluszach cowboyów, stanowili widokowo niesamowite w swych lachmanach z czarnymi od słońca twarzami i iskrzącymi się oczyma, zwłaszcza, gdy przybyło się z miejscowości, zamieszkałych przez białych o jasnych oczach.

Niekiedy znowu natrafialiśmy na jakieś rozklekotane wozy zaprzężone w chude szkapny, wiozące całe rodziny, mowiące narzeczem zbliżonym do hiszpańskiego.

W miarę, jak posuwaliśmy się w głąb kraju, wydawało się, że cywilizacja amerykańska słabnie. Stan ten wywiera wra-

żenie kolonii raczej niż części państwa. Drogi stają się coraz gorsze, a wreszcie ukazują się też Indianie.

Pierwszą rzeczą, jaka uderza w tych ludziach o cerze złotawożółtej, to po azjatycku skośne oczy ich i bardzo wystające kości policzkowe. Mężczyźni i kobiety noszą jednakowe uczesanie — gęstą, prostą grzywę włosów, czarnych i lśniących, opadających do samych oczu, co każdej twarzy, widzianej z przodu nadaje wyraz czegoś podstępnego.

W Europie naogół, gdy mowa o Indianach, wszyscy wystawiają sobie ludzi nawiązujących do samych oczu, palących fajkę przy ognisku w dżungli.

Rzeczywistość jest inna. Ubrani w dość grube materiały o barwach jaskrawych, obuci w mokasy (kobiety prócz tego noszą obuwie z białej skóry), przyominają raczej Eskimosów w tych miejscowościach niezadrzewionych, gdzie powietrze ma jakby rudawy blask. Gdy Indianie odwracają głowy, zauważyć można, że zarówno mężczyźni, jak i kobiety,

noszą warkocz,

zawiązany wstążką, zupełnie jak w epoce Ludwika XVI we Francji.

Każdy człowiek rasy ciemnej wygląda wśród białych, jak zwierzęta wśród

domowych zwierząt. „Zwierzęta” indyjska nie wykazuje wielkich różnic pomiędzy męską a żeńską płcią, gdyż mężczyźni wyrwiają włosy brody i wąsów (nie mówiąc już o barwach) to też o dwa kroki od nich niewiadomo kogo się ma przed sobą —

mężczyźni czy kobiety.

W starszym wieku jednak kobiety są przeważnie bardzo otyłe, jak kobiety Wschodu.

Jednostajność ubioru nie znaczy jeszcze, by mężczyźni zarzucili orle pióra Indian, znane na całym świecie. Wobec tego, że raz na zawsze skończyły się dla nich wszelkie wojny, używają tych ozdób wojennych tylko podczas pewnych uroczystości lub tańców. W dalszym toku podróży zdarzyło mi się widzieć w dżungli indyjskich w pełnym rynsztunku bojowym z piórami nie tylko na głowie ale na całym płaszczu czerwonej barwy, który włókł się w kurzu, jak olbrzymie skrzydło.

W Taos, pierwszym etapie naszej podróży, gdzie stanęliśmy wieczorem, znałem kolorowy stary stół, jak i wspaniałe, przystosowane do tego kraju. W każdym — choćby najmniejszym — za jeżdźcie spotkać się można z architekturą i barwami Indian. Dookoła naszego hotelu wyczołgały się kilka postaci o czarnych twarzach, owiniętych w białe całuny jak widma.

— Widma w istocie, — myślałam ze smutkiem, — Indianie wynajęci dla zabawa wienią turystów.

Dwa z nich wieczorem naprawiły tańcył w haflu hotelu dla rozrywki gości.

Nazajutrz jednak, gdy znalazłam się w wiosce indyjskiej, należącej do dzielnic indyjskich zarezerwowanych (reservation) wrażeń to zatarło się zupełnie To „pueblo” (wieś po hiszpańsku) zbudowane było z różowego piaskowca. Domy dziwaczne — jak w Afryce — z tarasami ułożonymi — jak stopnie. Na wyższe piętra dostać się można po zewnętrznych drabinach. Wnętrza są ciemne, bez mebli Amerykę przypominają tylko metalowe siatki, strzęgące od much i pudelka z konserwami.

U wejścia do wsi wznosi się niewielki kościół z gliny. Indianie, przyjąwszy chrześcijaństwo, zachowali jednak swoich dawnych bogów i dawne wierzenia. I tutaj, wśród Indian w Taos, mężczyźni o wygolonych twarzach, zamorusanych dzieci, kobiet otulonych w brudne szale, miałam wrażenie, że jestem w Azji.

Jednak Indianoid ludzi Wschodu wyodrębniła chłód i milczenie. Trudno było być od nich słowo i trudno zmusić ich do zainteresowania się czemkolwiek.

Zdarzyło się jednakże, że pewien kupiec z Taos, zupełnie niespodziewanie podszedł do mnie i rzekł mi w swoim dziwnym anglo-hiszpańskim narzeczem następującą rzecz, którą komunikuję, aczkolwiek dotąd odgadnąć nie mogę, dlaczego ją usłyszałam

— Jakim sposobem dowiedzieć się można, czy wąż, którego ślad widzimy w górach, skierował się ku wyżynom lub wód? Proszę posłuchać: jeżeli poszedł w górę, ślad jest wiciący się, jeżeli poszedł w dół, ślad jest zupełnie prosty, bo wąż opuszcza się jednym rzutem. Powie pani w Europie, — dokończył, — że powiedział pani o tem Indianin.”

Podszuchane.

CZYSTOŚĆ.

Kugelszwanz przychodzi do jaźni i pyta o cenę kąpieli.

Wanna kosztuje 2 zł. Jeżeli pan jednak weźmie abonament na 12 kąpieli za płaci pan tylko 18 złotych.

Kugelszwanz drapie się w głowę wkońcu powiada: — A kto mi zagwarantuje, że pożyję jeszcze 12 lat?

ZEBRAK.

— Czy możecie używać w ciągu dnia tyle, by z tego żyć?

— Niezawsze, moja pani, nieraz muszę jeszcze ze swego dołożyć.

CNOTLIWA.

— Pomyśl, ten gbur pocałował mnie w clemnym przedpokoju.

— Czy wolałaś o pomoc?

— POCO, on przecież nie potrzebował żadnej pomocy!

NAZWA

Pacjent do lekarza: A więc kontak mogą być, panie doktorze?

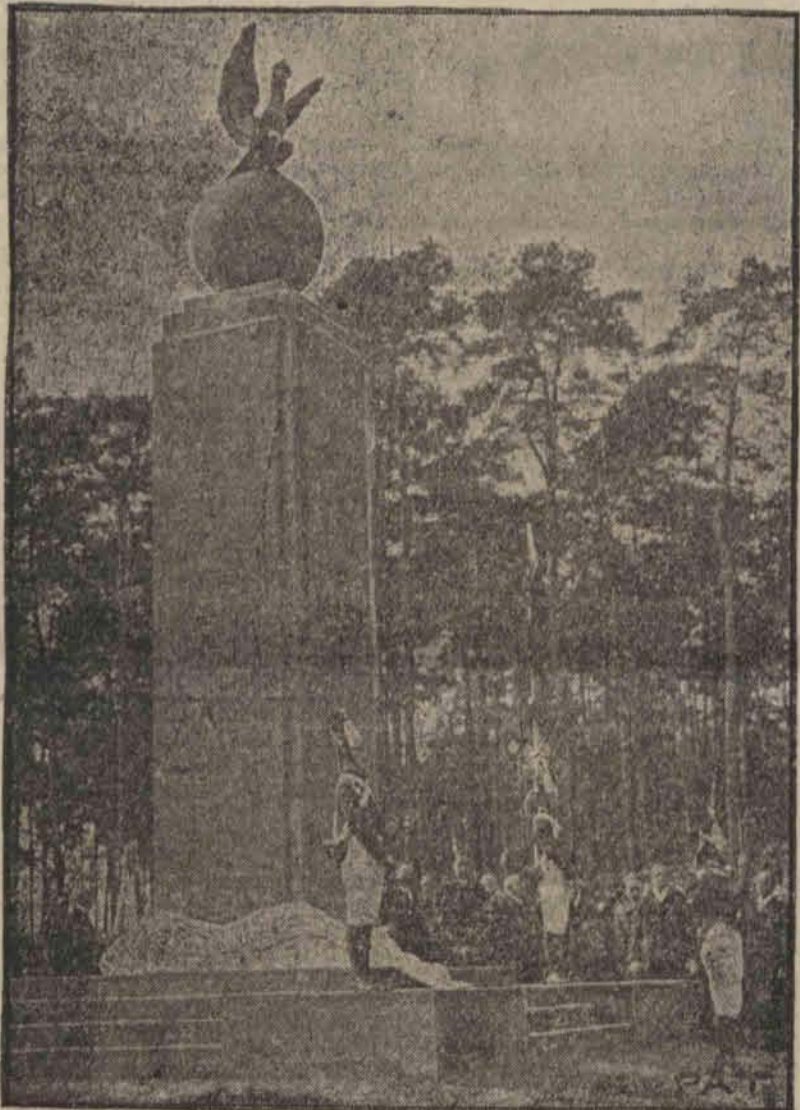
Lekarz: Pię nigdy w życiu. Kontakt dla pana zawsze powinien być lekarskim. Musi pan go zażywać.

LEKCJA RACHUNKÓW.

Nauczyciel: — Powiedz Janek, ile jest razem półpięta i półpięta?

Janek: — Półpięta i półpięta jest cała pięta..

W stulecie zwycięskiej bitwy pod Iganiami.

We wsi Iganice odbył się obchód setnej rocznicy bitwy Iganickiej, połączonej z odsłonięciem pomnika ku czci poległych w tej bitwie 60-ciu żołnierzy polskich. W obchodzie tym, który odbył się na polu bitwy, wzięli udział wojewoda lubelski Świdziński, reprezentujący Państwo Prezydenta Rzeczypospolitej, generał dywizji Sikorski zastępca dowódcy O. K. Lublin plk. Iwanowski, senator Lechnicki, wszyscy starostowie powiatów podlaskich, weterani z 63 r., przedstawiciele władz wojskowych i cywilnych, samorządów i organizacji, oraz tłumy miejscowej ludności w liczbie około 50.000 osób. Po nabożeństwie dokonano wśród huków strzałów armatnich odsłonięcia pomnika, przy którym stanęła straż w mundurach wojska polskiego z 1831 r. Pomnik, przedstawiający się nadszyczał okazałe zbudowane z różowego piaskowca staraniem kół Siedlcazan, według projektu Jana Mucharskiego. U stóp pomnika złożono ziemię, przywiezioną przez przedstawicieli poszczególnych powiatów i gmin Podlasia.

Cegielki dla abstynentów. Jak pastor oszukał pijaków.

W Bostonie otwarto przed kilku dniami sklep, w którym sprzedawano różnokolorowe cegielki — czerwone, zielone, ostryżkowe, aby przypadkiem nie kładł tych cegiełek do wody, bo wówczas... Nabywca każdy uśmiechał się chytrze, przekonany, że należy nie usłuchać tego zastrzeżenia, aby osiągnąć z cegielką napój rubinowy o smaku francuskiego „bordeaux”, albo zielony trunek z winnic nadreńskich lub zielony, mliotowy likier...

Jakież było zdziwienie i rozczarowanie nabywców, kiedy cegielki odpowiednio spreparowane w wodzie łączyły się z sobą

sek malinowy, cytrynowy, lub jakąś niewinną bezalkoholową cieczą o zielonawym zabarwieniu.

I cóż się okazało? Oto pewien pastor, znany szeroko ze swego fanatycznego prohibicjonizmu otworzył sklep z bezalkoholowymi cegielkami...

Wściekłość oszukanych klientów była straszliwa... Zaniechano wprawdzie myśli o zlynczowaniu pastora, ale zakupy wszelkie ustały i niezawodnie sklep z abstynenckimi cegielkami skazany jest na bankructwo.

Autobusy dla gości teatralnych. Gratisowa jazda.

Dyrektorzy kilku berlińskich teatrów weszli w kontakt z pewnym towarzyszem komunikacyjnym, proponując za ryczałtową opłatą wydzierżawienie kilkudziesięciu autobusów, które będą miały za zadanie krążyć po mieście po rozmaitych ulicach i dzielnicach i zbierać gości, celem dostawiania ich do teatru. Goście przewożeni będą za darmo, a za legitymację gratisowej tej jazdy będzie służył bilet zakupiony do teatru.

Ślad pocałunków na dostojnej twarzy. Czerwone niebezpieczeństwo.

Restauratorzy niemieccy są w wielkim kłopotcie. Czystość i porządek niemiecki są przysłowiowe. Restauratorzy starają się o to aby ich klientela była obsłużona jaknajdoskonalej, a naczynie z którego spożywa smakowite wytwory ciężkiej i masywnej kuchni niemieckiej lśniło

najczystsza czystością. W tej godnej pochwał najwyższych, intencji sprowadzają najpięknoszyjsze instalacje do drobiazgowego oczyszczania naczyń. I tu rozpoczyna się tragedia jakich mało: Okazuje się, że intymna barwa czerwona, którą pulchne panie podnoszą karnację swych rubinowych usteczek pozostawia tak purpurowe ślady na brzegach filiżanek, że obmycie ich staje się niemożliwością!

Restauratorzy niemieccy w organie swoim „Hotel” ogłosili ankietę na wynalezienie zaradczego środka przeciwko temu czerwonemu niebezpieczeństwu.

Ileż trwałość karminu powoduje nie szczęście drażliwych, a niebezpiecznych komplikacji! Pewnego razu grupa turystów zwiedzała ruiny tajemnicze, pełne niesamowitych zaułków, i niezbadanych przepastnych głębin korytarzy i innych ciemnic. Gdy wszyscy znaleźli się znowu

w jasności dnia, wszystkie spojrzenia skoncentrowały się na pewnym poważnym i szanownym panu, pełnym godności i dostojnością; twarz jego nosiła niezaprzeczone ślady

krwawej płomienistej miłości! W tem samym towarzystwie znajdowała się młoda kobieta, również kompromitująca spłoniona... Ceremonjalny, dostojny pan zdawał się jej nie znać zupełnie...

Jeden z uczestników wycieczki zdjęty miłosierdziem zwierzył się dostojnemu panu ze spostrzeżeń całego towarzystwa, które śmiało się coraz więcej, patrząc na godne miny, które podkreślał swoją powagę. Nieszczęsny zacerwienił się pod czerwienią i wyjąwszy chusteczkę począł skwapliwie ścierać ślady wybuchu wycieczkowego wulkanu serca. Nadaremnie. Żadna siła ludzka nie potrafiła zetrzeć

plamienistych znamion... Dostojny pan wyczołgał się dyskretnie z grona wycieczkowców i pozostał sam z chusteczką, wspomnieniami i purpurą...

Karmin do warg, zwłaszcza jeśli jest w tak doskonałym gatunku, może stać się przyczyną wielu komedji i dramatów.

Pierwsza dama z papierosem. Niezwykły jubileusz.

10 września obchodzono w Londynie niezwykły jubileusz.

Było to czterdziestolecie usankcjonowania faktu, że kobiety pala papierosy. Czterdzieści lat temu, 10 września 1821 r. w jednym z wykładowych lokali londyńskich Piccadilly, pewna dama, znajdująca się przy stoliku w towarzystwie męża, wyjęła papierosa i zapaliła.

W owym czasie było to wezwanie, rzucenie opinii publicznej.

Maitre d'hotel podszedł dyskretnie do owej damy i poprosił ją by przestała

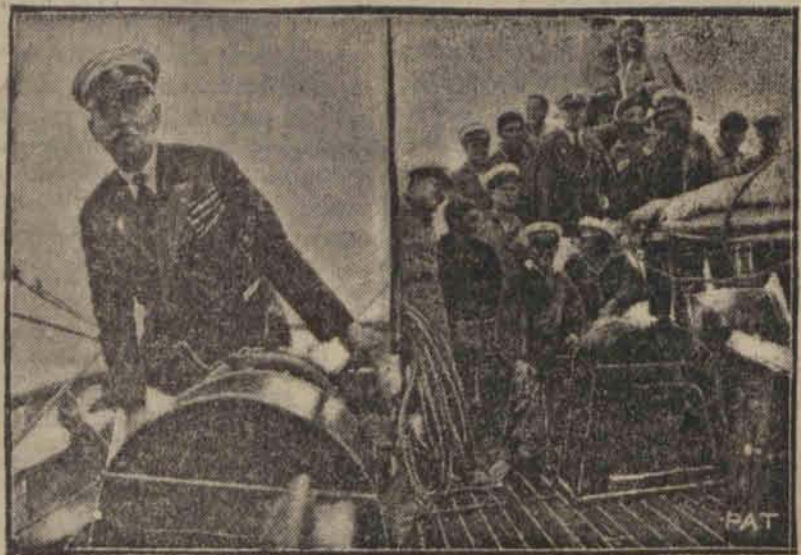
Za damą ujął się jej mąż. Od słowa do słowa

doszło do awantury. Maitre d'hotel boksował się z mężem palącej damy, obecni podzielili się na dwie partie, obrusy fruwały, naczynia się tłukły.

Awantura zakończyła się w sądzie. I tutaj sędzia wydał znamienny wyrok, który otworzył nową erę w życiu pań.

Orzekł on mianowicie, że żadne prawo nie zabrania kobietom palić w miejscach publicznych.

Jachtem „JUNAK” po Bałtyku.

Ofrodek morski Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego w Gdyni zorganizował dwutygodniową podróż po Bałtyku jachtem żaglowo-motorowym „Junak” pod dowództwem niestrudzonego działacza, pracującego nad rozbudową naszej floty, gen. M. Zaruskiego. Załogę „Junak” stanowili 19 uczestników kursu żeglarskiego, zorganizowanego przez Państwowy Urząd Wychowania Fizycznego, między nimi było 9 harcerzy. „Junak” odbył podróż do portów duńskich i szwedzkich. Na zdjęciu widzimy gen. M. Zaruskiego przy sterze, oraz załogę „Junaka”.

4 edk... 138-28... Piotrk... Redakt... (to) Wa... PREN... bieranie... „Echa”... Od d... w... 7... P... Artyku... hoo... ne, R... ndr... z pr... Młody c... „promie... prób z... Bodeński... ści 200 r... wodzie... przez s... ca zosta... kańskie... Sąd... Wara... Sądzie N... raj spraw... z skazaneg... cje na ro... Odv... Wars... gotrwały... widziane... powstałe... pow... zaplatały... dzierżaw... Co... Wars... Dziś o g... Warszaw... Henryk t... po r... Ma obec... wielkiego... W... Łódź... nów, gm... wydarzy... giczny w... Polecz... raniem z... Walenty... ny przez... Przeraził...